

Kresťanský časopis

manna

December 2012 | Číslo 11

Nádej

KEĎ PRIŠIEL, ZEM NETUŠILA...

V ten večer nikto nič netušil.
V ten večer zem bola tvrdá a tmavá.
V ten večer si kráľ myslel, že je veľký.
V ten večer sluhovia plnili rozkaz.
V ten večer niekto pokojne spal,
niekto iný snažne pracoval.
V ten večer sláva zasiahla zem.
V ten večer anjeli boli odiati údivom.
V ten večer bola sláva na výsosti.
V ten večer prišiel Ježiš ako nepoznaný a nepozvaný.
V ten večer sa znížil Kráľ slávy.
V ten večer bola Jeho sláva zastretá.
V ten večer nebesá poznali silu v plači dieťaťa.
V ten večer kopce plnil zástup anjelov.
V ten večer Mária uzrela svoje dieťaťko.
V ten večer sa Jozefovi chvelo srdce.
V ten večer rodičia netušili, že kniežatstvo bude na Jeho malom pleci.
V ten večer rodičia netušili, že ich bezmocné dieťaťko je hrdina.
V ten večer rodičia netušili, že nie oni dieťaťko, ale On ich zachráni.
V ten večer rodičia netušili, že sú v blízkosti živého Boha.
V ten večer netušili, že ich ešte nerozprávajúce dieťaťko uzdraví nemých.
V ten večer netušili, že ich synček je Otec večnosti.

V ten večer netušili, že ich zavité dieťa vyslobodí zajatých.
V ten večer netušili, že ich chlapček nasýti hladných.
V ten večer netušili, že ich synak očistí malomocných.
V ten večer netušili, že ich bábätko je Vládca, ktorý zachráni ľudstvo.
V ten večer to netušili.
On prišiel, keď sme o tom nevedeli.
Ježiš prišiel.
Prišiel, aby spasil tých, ktorí o Ňom ani netušili.
Prišiel, aby prišiel znova.

Vtedy nikto nebude nič tušiť.
Vtedy bude zem tvrdá a tmavá.
Vtedy si kráľ bude myslieť, že je veľký.
Vtedy sluhovia budú plniť rozkaz.
Vtedy niekto bude pokojne spať,
iný bude snažne pracovať.
Vtedy sláva zasiahne zem.
Vtedy budú anjeli odiati údivom.
Vtedy bude sláva na výsosti.
Vtedy bude Jeho sláva už celkom odostretá.
Vtedy všetci uvidia Kráľa Ježiša.
Vtedy sa Jozefovi bude chvieť srdce.
Vtedy Ho každý spozná.
Ježiš príde.
A zem aj dnes nič netuší..

Milí čitatelia,

Vítam vás pri čítaní posledného tohtoročného čísla časopisu Manna. Sme pri konci roku 2012 a som si istý, že sme si všetci úplne vedomí zmätku, konfúzie, krízy, beznádejnosti, ktoré súčasný svet prežíva v takmer každej sfére života. Môžeme pozorovať narastajúcu ekonomickú a politickú krízu vo veľkej časti Európy, prírodné pohromy, ktoré zachvátili niektoré kraje sveta, nové napätie a vojnové zrážky na Blízkom Východe, rýchly pád morálky na celom svete a celkom opodstatnené otázky ľudí, ktorí sa pýtajú, kam to všetko smeruje a či vôbec nejaká nádej existuje.

Práve v týchto dňoch si budeme pripomínať príchod Spasiteľa Ježiša na svet, ktorý sa takmer pred dvetisíc rokmi narodil ako malé dieťa - Boží Syn a syn človeka, ako výraz dokonalého Božieho plánu spasenia pre každého človeka, a výraz dokonalej Božej lásky ku každému z nás. Boh tak veľmi miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby každý, kto verí v Neho nezahynul, ale aby mal večný život. Je to skutočnosť, ktorá už priniesla svetlo a nádej do srdc niekoľko stoviek miliónov ľudí v priebehu dejín, a je to posolstvo, ktoré ešte aj dnes prináša nádej do srdc tých, ktorí Mu uveria.

Pán Ježiš už nie je malé dieťa. Je Kráľ neba, Pán pánov a Kráľ kráľov, je ten ktorý má všetku moc na nebi a na zemi. Je ten istý a nemenný Boh, ktorý ponúka nádej každému. Pán Ježiš je nádej pre každého, nádej, ktorá nezahanbuje, nádej za každých okolností, nádej ktorá je ako maják v noci, ako svetlo uprostred tmy.

Budem veľmi rád, keď pri čítaní nasledovných strán, každý z nás spoznáme Boha nádeje ešte lepšie a keď dovolíme, aby naplnil naše srdcia novou dôverou, istotou a nádejou.

Prajem Vám veselé prežitie vianočných sviatkov a požehnaný nastávajúci 2013. rok.

VLADIMÍR ČERVENJI | REDAKTOR

Kresťanský časopis „Manna“ je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza každé tri mesiace
a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: manna.casopis@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedný redaktor:
Vladimír Červenji

Technický redaktor:
Vladislav Širka

Jazyková korektúra a preklad textov:
Anna Pintír

Grafická úprava naslovnej strane:
Viliam Valentini

Členovia redakcie:
Vladimír Červenji, Vladislav Širka, Anna Pintír,
Branislav Širka, Pavel Mámojka, Dan Tomášik,
Zuzana Kačanski, David Mámojka, Robert Mámojka,
Anna Struhárová, Jana Zorjanová, Tatjana Pintír.

Distribúcia pre Srbsko:
Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,
e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:
Branislav Širka, mobil: +421940728285
e-mail: brankos86@yahoo.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina. December 2012.
www.manna.org.rs

OBSAH STRANA

BOH NÁDEJE	4
HVIEZDA NÁDEJE	5
DRŽME SA NÁDEJE	6
LÁSKA V AKCII	7
VIANOCE PRINÁŠAJÚ NÁDEJ	8
VIANOCE NA JEDNO POUŽITIE	9
BUDDHA NEODPOVEDAL, JEŽIŠ ÁNO	10
NÁDEJ JE V JEŽIŠOVI KRISTOVI	12
KTO JE ZDROJOM TVOJEJ NÁDEJE?	13
NICK VUJIČIĆ	14
ŽIŤ SLOBODNE	15
MIMOCHODOM	17
NÁDEJ ZA KAŽDÝCH OKOLNOSTÍ	18
SPRAVIŤ O KROK VIAC	19
LIEK NA BEZNÁDEJ TERAZ AJ BEZ RECEPT	20
BIBLICKÉ ŠTÚDIUM – BBI, ČASŤ 9.	21
RUKY MILOSRDENSTVA	22
PREČO SA ŽIDIA A ARABI NENÁVIDIA	23

BOH NÁDEJE

„A Bôh nádeje nech vás naplní každou radostou a pokojom vo verení, aby ste hojnili v nádeji mocou Svätého Ducha.“
Rimanom 15:13

NÁDEJ JE VIERA, ŽE SA SPLNÍ NIEČO OČAKÁVANÉ, ŽELANÉ: NÁDEJ NA VÍŤAZSTVO

Azda niet človeka, ktorý by sa na prahu nového roka nezamýšľal nad svojou budúcnosťou. V súčasnosti je tento náš pohľad možno o niečo pesimistickejší ako v minulosti. Situácia v spoločnosti i ekonomike je vážna a dotýka sa veľmi citlivo všetkých nás. Nečudo, že sa často stretávame aj s ľudským zúfalstvom.

Práve preto, že konštatujeme takúto situáciu, nenechajme sa okolnosťami života zmanipulovať do takej miery, ktorá by nás mohla dostať do situácie absolútnej beznádeje. Nádej totiž je

že hriech bude zničený a Božie kráľovstvo obnovené. Boh svojim prorokom zjavil „posledné veci“, ktoré budú viesť ku koncu temnej histórie nášho sveta. Títo proroci ukazujú na závažnosť situácie. Napriek všetkej biede sa vedeli pozrieť na budúcnosť s nádejou. Videli totiž riešenie všetkých problémov. Apoštol Peter vyjadruje túto nádej vo svojom liste. (Pozri 2. Pet 3,13.14)

Naše vlastné ľudské očakávania a nádeje sú často sklamaním. Mnohokrát nás zradili, pretože budúcnosť nemôžeme ovládať, nech by sme sa snažili akokoľvek. Naše najväčšie nádeje sa často nenaplnili. V

že Boh nám odpustil naše hriechy a vo vzťahu s Ním môžeme prežívať pokoj. Žijeme však aj nádejou na skorý Ježišov návrat na túto zem. Niektorí kresťania sa vzdali tejto nádeje, iní ho odsúvajú do veľmi vzdialenej budúcnosti, alebo Kristov príchod „zduchovňujú“ (teda veria, že Kristus sa vráti len v podobe nejakej idey alebo sa jehopríchod udeje v našich srdciach, keď prejavíme svojim blízkym dostatok lásky a podobne). Samozrejme, že by sme mali milovať druhých a byť plnohodnotnými členmi spoločnosti, v ktorej žijeme. Nie je to však to isté, ako druhý príchod Ježiša Krista.

“ZASLÚBENIE KRISTOVHO PRÍCHODU ZNAMENÁ OVEĽA VIAC, NEŽ LEN KRISTOV NÁVRAT.”

očakávanie budúceho dobra a človek je v svojej prirodzenosti dúfajúca bytosť. Naša kresťanská viera je v prvom rade nositeľkou nádeje, ktorej uskutočnením je večná spása. **Máme Boha nádeje.** Aj v ťažkých časoch, ktorá nám ukazuje prítomnosť, zostaňme mužní a odvážni. Zápasme s ťažkosťami kresťana a pamätajme na to, **že sme deťmi nádeje.**

Opis zúfaleho stavu ľudstva je v Biblii jasne a verne vykreslený. Biblickí pisatelia nepodliehali zúfalstvu, pretože poznali konečný výsledok. Vybrané kapitoly kníh Daniel, Izaiáš, Matúš či Zjavenie nás ubezpečujú,

súvislosti s budúcnosťou fungujeme na úrovni možností a pravdepodobnosti. Každý náš plán je iba pokusom. Budúcnosť je ovplyvnená mnohými komplikovanými, nevypočítateľnými a subjektívnymi faktormi. Skúsenosť nás učí, že si nemôžeme byť istí ani svojimi vlastnými budúcimi rozhodnutiami. Táto neistota môže viesť k úzkosti.

Biblickí pisatelia nás uistujú, že nemusíme prepadať beznádeji. Boh vládne!

Máme zaslúbenie o Jeho návrate a o tom, čo urobí, keď sa vráti.

Ako kresťania žijeme s vedomím,

Zaslúbenie Kristovho príchodu znamená oveľa viac, než len Kristov návrat.

Naša viera v toto zaslúbenie zahŕňa aj vzkriesenie mŕtvych a definitívnu porážku nepriateľa, s ktorým si nikdy sami neporadíme – smrti. Bez tohto zaslúbenia by naša viera nemala žiadny zmysel. Bez reality vzkriesenia by sme mohli vyznávať akýkoľvek humanistický filozofický smer a byť zapojení v rôznych charitatívnych činnostiach, ale viera v Krista by bola úplne zbytočná (pozri 1. Kor. 15). Všetko, čomu veríme a v čo dúfame, vyvrcholí v doslovnom návrate Krista

„na nebeských oblakoch“. (Mat. 24,30) A potom príde vzkriesenie, „lebo toto pominuteľné musí na seba vziať neporušiteľnosť, smrteľné nesmrteľnosť. A keď si pominuteľné oblečie nepominuteľnosť a smrteľné nesmrteľnosť, vtedy sa naplní to, čo je napísané: Smrť je zničená, víťazstvo je dovŕšené! Ó, smrť, kde je tvoje víťazstvo? Smrť, kde zmizol tvoj osten?“ (1 Kor. 15,53-55, pozri aj Hoz. 13,14.)

Veľká nádej na druhý príchod je v tom, čo Kristus pre nás vykonal pri svojom prvom príchode. Načo by bol prvý príchod bez druhého? Môžeme povedať, že prvý príchod a všetko, čo pre nás Ježiš vykonal, je neúplné bez druhého príchodu. Biblia používa metaforu výkupného na opísanie kríža. Samotný Ježiš povedal, že prišiel „slúžiť a dať svoj život ako výkupné za mnohých“. (Mat. 20,28) Ježiš za nás zaplatil na kríži svojou smrťou výkupné, ktoré bolo úplné, raz a navždy. Načo by bolo výkupné, ak by neprišiel a nevzal si tých, ktorých vykúpil? Zaplatenie výkupného nie je koniec príbehu. Tak, ako ľudský rodič príde a vezme dieťa, ktoré vykúpil, späť domov, podobne aj Ježiš príde, aby si zobral tých, za ktorých zaplatil takú veľkú cenu. Kristov prvý príchod nám dáva najväčšiu istotu na jeho druhý príchod.

Skutočnosť, že Kristus ešte neprišiel, je základom pre niektoré z Pavlových rád v listoch do Tesaloník (dnešný Solún). Vo svojom druhom liste do tohto mesta dáva Pavol veriacim rady ohľadom čakania na druhý príchod Ježiša Krista. (čítaj 2. Tes. 2.) Je pravdou, že Písmo hovorí o mnohých udalostiach, ktoré sa odohrajú pred druhým Kristovým príchodom. Niektoré z nich nebudú ani príjemné, ani radostné. Ale nádej na budúcnosť je nádherná.

Máme veľmi dobrý dôvod na to, aby sme verili v Kristov návrat bez ohľadu na to, kedy sa uskutoční. Bude splnením nádherného zaslúbenia, ktoré nám Kristus dal. Každý deň je naša planéta a ľudstvo na nej bližšie k tejto veľkolepej udalosti!

PASTOR JAROSLAV ANDRÁŠIK

HVIEZDA NÁDEJE

V tú tichú noc nad Betlehemom niektorí ľudia si všimli hviezdu. Svietila omnoho jasnejšie ako tie ostatné.

Biblia hovorí, že mnohí videli hviezdu a veľmi sa zaradovali. Mudrci nasledovali tú hviezdu, pretože v ich srdci bola silná túžba po skončení toho tmavého beznádejného obdobia, až ich priviedla k cieľu. Bolo tam narodené malé bábätko, ktoré prinieslo radosť, pokoj, spasenie a tiež ožila i nádej.

Slovo Božie nám odhaľuje, že okolnosti, v ktorých žili ľudia pred Ježišovým narodením, boli nepriaznivé. Prorok Izaiáš nám v 9. kapitole hovorí, že to bol čas mrákavy, tône smrti, ľud chodil vo tme, nebolo počuť radostného výkriku na ulici. Národ bol pod ťažkým jarmom pohoniča, zbraň ktorú používal nepriateľ často vyvolala preliatie krvi.

Bolo to ťažké obdobie, obdobie beznádejnosti.

Ľudia túžobne očakávali, aby sa nad tmavým nebom už konečne zjavila tá slúbená hviezda, hviezda nádeje. A zjavila sa.

V knihe Skutkov Apoštolských v 27. kapitole zaznamenaný je smutný príbeh beznádejných ľudí na rozbúrenom mori. Plavili sa do Rímu. Nebezpečenstvo bolo deň čo deň väčšie a väčšie; ani slnka ani hviezd nebolo vidieť, bol silný vietor, silné vlny a búrka narážala na nich. Vo verši 20 Biblia hovorí, že stratili všetku nádej, že môžu byť zachránení a doplaviť sa do cieľa - do Rímu. No po skončení štrnástej noci, Pavel zavolať, „Ľudia, je nádej! Čierne oblaky sú už preč, nebojte sa, tejto noci sa vedľa mňa postavil anjel Boha, ktorému slúžim a povedal mi: „Ty a ostatní šťastne docestujete na pobrežie“. Pre týchto ľudí to bola hviezda nádeje.

My všetci tak často tratíme nádej, všetko sa zdá byť bez cieľa, bez zmyslu života, bezvýznamné...

Je ešte mnoho vyrozprávaných alebo prežitých životných udalostí, ktoré nám pripomínajú plavbu apoštola Pavla do Rímu. Každodenne možno počuť, prečítať alebo vidieť ľudí, ktorí na rozbúrenom mori života zápasia s nemocou, s otroctvom alkoholu, drog, možno ich trápi nedostatok, a v takých okolnostiach ľudia často prichádzajú do beznádejnosti, zúfalstva. Ich loďka života často naráža na silné vlnobitie, búrku, vietor a zdá sa, že je všetko stratené.

No netrať nádej, Pán Ježiš hovorí v knihe Zjavenia Jána 22:16 „Ja som hviezda jasná a ranná.“

Uz nemusíš v beznádejnosti blúdiť vo tme, On je hviezda jasná, hviezda, ktorá svieti v najväčšej tme. On nikdy nemešká, vždy príde v pravý čas, miluje ťa. Tá hviezda chce osvecovať cestu tvojho života a každý deň šepkať do tvojho srdca -netrať nádej.

Jeremiáš 17:7 „Požehnaný ten, ktorý sa nádeje na Hospodina a ktorého nádejou je Hospodin. Bude ako strom zasadený nad vodami, ktorého listy budú vždy zelené. Nebude sa starať v suchý rok a vždy bude nosiť ovocie.“

Pozdvihni svoj pohľad hore, odkiaľ svieti tá hviezda, vyhládaj ju a dovoľ, nech ťa vedie spolu s tromi múdrymi kráľmi, spolu s pastiermi, spolu s miliónmi ľudí, ktorí žili v beznádejnosti, až kým sa nestretli so Spasiteľom, ktorý je Boh nádeje, radosti a pokoja.

PASTOR PAVEL MÁMOJKA

DRŽME SA NÁDEJE!

Spolu s ostatnými mladými židovskými ženami tej doby, Mária túžila byť vyvolená Bohom a teda narodiť zaslúbeného Mesiáša. Byť v rodokmeni Kráľa kráľov bolo považované za slávne privilégium. Po tom, ako anjel oznámil Márii, že ona bude matkou Mesiáša, Mária musela čeliť prekážkam na ceste za nádejou, ktorej sa držala. Mária čoskoro zistila, že je nádej mocná sila; ale nádeje sa musíme držať, tak v srdci, ako aj v mysli, aby mohla dosiahnuť svoj plný potenciál.

ZACHOVANÁ NÁDEJ V SRDCI

Nádej je silný pocit, ktorý je výsledkom nejakého zaslúbenia. Keď ide o Máriu, táto nádej sa zrodila z počutia rôznych zaslúbení a príbehov o prichádzajúcom Mesiášovi. Teraz, keď to osobne počula od anjela, Mária sa držala zaslúbenia: „Počneš a porodíš syna, a nazveš Jeho meno Ježiš“ (Lukáš 1:31). Táto nádej vzbudila pocity, keď zvolala: „Moja duša zveľbuje Pána, a môj duch plesá nad Bohom, mojím Spasiteľom“ (Lukáš 1:46, 47). Táto nádej ju posilnila, keď mala byť konfrontovaná svojím snúbencom Jozefom a otázkami, ktoré boli nastolené rodine a priateľom.

V dnešnom čase, cirkev má pevný základ, na ktorom kladie svoju dôveru: „Na nádeji večného života, ktorý zaslúbil neklamný Bôh pred večnými časmi“ (Títovi 1:2). Všemohúci Boh nám zaslúbil večný život, ktorý sme dosiahli

skrze nášho Spasiteľa Ježiša Krista. Mnohé sily sa budú snažiť okradnúť nás o nádej, ale my sa nesmieme vzdať. Židom 3:6 zintenzívňuje túto nádej: „Ale Kristus ako Syn nad jeho domom, ktorého domom sme my, ak smelú dôveru a chválu nádeje až do konca pevnú dodržíme.“ Mesiáš prišiel na zem, a príde zase pre svoj vyvolený ľud. Musíme sa držať tejto nádeje v našich srdciach!

ZACHOVANÁ NÁDEJ V MYSLI

Nádej je zachovaná a ďalej rozvíjaná v mysli vynáraním dodržaných zaslúbení, ktoré boli stanovené v minulosti. Dejiny a osobné skúsenosti prehlbujú nádej. Mária počula o mnohých zaslúbeniach, ktoré boli dodržané v dejinách Židov. Počas ťažkých výziev v jej živote, Mária si bezpochyby opakovala tieto príklady vo svojej mysli. „Vyviedol nás z Egypta – pamätaj! Zrúcal múry Jericha – pamätaj! Vypočul Anninu modlitbu a dal jej syna – pamätaj! Vyslobodil nás z babylonského zajatia – pamätaj! Povedal, že narodím Mesiáša – pamätaj!“ Moc dodržaných zaslúbení v minulosti dala Márii silu na prehlásenie vlastných zaslúbení.

Pavel vyzval ranú cirkev, aby si zobrala prilbu „nádeje spasenia“ (1. Tes. 5:8). Niet divu, že sa nádej vzťahovala na prilbu, časť výbroje, ktorá chráni hlavu. Jej opakovaním v mysli, tú nádej môžeme upevniť. Aj my, podobne ako Mária, môžeme čeliť

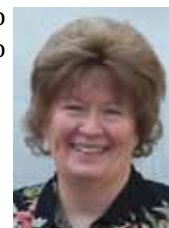
výzvam zámerným odvolávaním sa na splnené zaslúbenia. „Boh ma minulý rok uzdravil – pamätaj! Pomohol mi, aby som si našiel novú prácu, keď mi to bolo najviac potrebné – pamätaj! Pán ma potešil a upokojil, keď mi zomrel priateľ – pamätaj! Zaslúbil silu a víťazstvo pre dnešný deň – pamätaj! Slúbil, že sa vráti – pamätaj!“

ZACHOVANÁ NÁDEJ V RUKÁCH

Naša nádej vyvrcholí, keď ju držíme v rukách. Vtedy naozaj prežívame zaslúbenie. Po tom, ako prijala slávne zaslúbenie od Boha, Mária urobila rozhodnutie, že sa bude držať nádeje, tak v srdci, ako aj v mysli. Pretože bola verná zaslúbeniu, videla jeho naplnenie v dokonalom súlade s proroctvom: držala Mesiáša v rukách. Cítila jeho dych, počula jeho plač, videla jeho úsmev!

Cirkev je dvetisíc rokov v očakávaní návratu Mesiáša Ježiša Krista. To, že to dlho trvá, neznamená, že On neprichádza; znamená to, že musíme byť trpezliví a pokračovať v Jeho diele. Pavlove slová v Títovi 3:7 ešte aj odzváňajú: „Aby sme súc ospravednení jeho milosťou boli dedičmi podľa nádeje večného života.“ Jedného dňa, a to čoskoro, uvidíme Jeho tvár!

JEAN TIR

Vianoce sú slávnym obdobím nádeje, keď dávame poctu narodenému Ježišovi, ktorý je „Immanuel, Boh s nami.“ Radujeme sa v nádeji spasenia a obnovenia, ktoré nám ponúka svojou dokonalou obeťou na kríži. Každý z nás rozhoduje, či prijme a bude poslušný plánu spasenia. Ak sa vedome rozhodneme, že zachováme nádej v srdci a mysli, jedného dňa sa chopíme toho vyvrcholenia nádeje, keď budeme oslavovať naše spojenie s Ním v nebesiach: „Boh s nami“ a „my s Bohom“ celú večnosť! Aké zaslúbenie! Aká nádej!

Láska v akcii

Je toľko vecí, za ktoré som vďačná môjmu Pánovi tento rok. Cítite sa rovnako? Skutočne, Boh nám je dobrý! Súčasťou nášho kresťanského kráčania s Bohom je láska Božia, ktorú sme ochotní preukázať našej rodine, kamarátom, blíznym a ľuďom v potrebách. Toto sa zrejme zvyrazňuje v období Vianoc.

Bez ohľadu ako dlho oslavujeme Božiu lásku, nikdy sa neunavíme robiť dobre! Všetci máme zvláštne dátumy preškrtnuté v našich kalendároch v tomto zaneprázdnenom období. Musíme pripraviť jedlá, nakúpiť a zabaliť darčeky a pravdaže zúčastniť sa bohoslužieb v našom zbore. Kým som sa pripravovala písať tento článok, uvažovala som nad Slovom, ktoré nachádzame v Matúšovi 5:43-48, kde Ježiš učí svojich učeníkov o láske. Aké privilegium mali učeníci, sedieť pri Tom, ktorý bol doslova Láska v akcii a učiť sa od Neho disciplínu lásky. Zámerne som použila slovo disciplína, aby som vygenerovala vo vašej myslí obraz sústredeného úsilia a práce. Áno, láska je druh práce a vyžaduje si úsilie. Ak teda chcete milovať ako miluje Boh, zistíte, že to príliš ťažké. Ak však cvičíte lásku ako pohania, istotne to bude o niečo ľahšie. Kým sa Ježiš zmieňoval o láske, ktorú pestovali pohania k svojim blíznym, hovoril, že to prichádza prirodzene, pretože im oni lásku opätujú. Milovať však podľa Božieho učenia znamená milovať nepriateľa; toho, ktorý ti to nemôže, alebo nechce opätovať. Toto je nadprirodzená láska, ktorú požaduje Boh. Viem to vďaka Ježišovmu učeniu v tejto časti Slova. Ježiš povedal, „Počuli ste, že bolo povedané: Milovať budeš svojho

blížneho a nenávidieť budeš svojho nepriateľa. Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov; dobrorečte tým, ktorí vás preklínajú; čiňte dobre tým, ktorí vás nenávidia, a modlite sa za tých, ktorí vás potupujú a prenasledujú, aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je v nebesiach, lebo svojmu slncu veľí vychádzať na zlých aj na dobrých a dáva dážď na spravodlivých aj na nespravodlivých. Lebo keby ste milovali iba tých, ktorí vás milujú, akú odplatu máte? Či azda nečinia toho istého i publikáni? A keby ste pozdravovali iba svojich bratov, čo zvláštneho činíte? Či azda nečinia toho istého i pohania? Vy tedy buďte dokonalí, jako váš Otec, ktorý je v nebesiach, je dokonalý.“

Tak mnoho sa môžeme naučiť z tejto krátkej časti Písma. Dnes som upozornená, aby som poznala ako mám realizovať toto učenie v období Vianoc. Prevládajúca myšlienka, ktorú som si zobrala je tá, že Božia láska má byť nasmerovaná nielen na tých, ktorí nás milujú, ale aj na tých, ktorí lásku neopätujú. Verím, že realizovaná Božia láska na tieto Vianoce môže byť vo forme darovania niekomu, kto ti nemôže darovať späť. V tomto Duchu, vyzvaná som vyhľadať osobu, alebo rodinu, ktorej mám preukázať Božiu lásku a neočakávať, že sa mi to vráti. Ak to skúsíte čolen raz, zistíte, že je veľmi ľahko vyhľadať takú osobu, alebo rodinu. Takým skutkom demonštrujeme Božiu lásku. Je to láska, ktorá smeruje k tým, ktorí to nemôžu opätovať. Toto je všeobecne označované ako charita. A obdobie Vianoc je plné charitatívnych skutkov. Náš Majster nás avšak učí milovať nepriateľov a tiež prikazuje modliť sa za nich. Prečo? Aby sme vyzerali ako „dobří ľudia“? Nie! Ježiš povedal, že je to na to, aby sme boli synovia Boží a ďalej vyhlasuje, aby sme boli dokonalí, alebo úplne zrelí a vybudovaní v pobožnosti.

V tomto bode sa cítim ako osoba, ktorá má svoj zámer. Najprv vyhľadám niekoho, koho budem milovať a nebudem očakávať, že mi to vráti. Potom sa budem za tú osobu modliť. Po tretie, budem sa páčiť môjmu Bohu a vyrastiem do zrelšieho syna Božieho na svojej ceste v snažení sa byť úplne zrelá a dokonalá. Mám zámer, ale je tu doznievajúca otázka. Ak Boh hovorí, „Robte to, čo robím ja,“ nastoluje sa otázka: Bože, kto je tvoj nepriateľ? Chcela by som to počuť od samotného Majstra, že kto je jeho nepriateľ a ako mu ukázal lásku? Otázka je jednoduchá a odpoveď tiež. Odpoveď sú VIANOCE!

Celý príbeh nachádzame v knihe Rimanom 5:8-17, kde Pavel svojim jednoduchým jazykom odpovedá a zároveň dobre vysvetľuje. On hovorí, že Boh mal nepriateľov, ktorým daroval dar! Wow! Boh dal svojim nepriateľom dar! Práve toto je záver, ku ktorému prichádzam v súvislosti s veršom, ktorý nám prikazuje milovať nepriateľov. Kto bol Božím nepriateľom? Aký dar nepriateľom daroval?

Podme spolu do verša 10, „ Lebo ak vtedy, keď sme boli nepriateľmi, boli sme zmierení s Bohom skrze smrť jeho Syna, tak je o mnoho istejšie, že súc smierení budeme spasení jeho životom.“ Tu je moja odpoveď. My sme boli Boží nepriatelia. Zámeno „my“ zahŕňa v sebe celé ľudstvo – čiže Adamových potomkov. Takže, máme odpoveď, ľudstvo bolo Božím nepriateľom. Aký je dar Boží?

Podme do veršov 15-17, kde sa „dar“ spomína trikrát. „Ale nie tak ako rečený pád, čiže prehrešenie, i dar milosti. Lebo ak pádom toho jedného zomreli mnohí, o mnoho väčšmi rozhojnila sa milosť Božia a dar milosťou toho jedného človeka Ježiša Krista naproti mnohým. Ani nie ako skrze jedného zhršivšieho je rečený dar. Lebo odsudzujúci výrok z jedného prehrešenia na odsúdenie, ale dar milosti z mnohých prehrešení na ospravedlňujúci výrok. Lebo ak pádom, prehrešením sa, toho jedného kralovala smrť skrze jedného, je o mnoho istejšie, že tí, ktorí dostávajú hojnosť milosti a daru spravodlivosti, budú kralovať v živote skrze toho jedného, Ježiša Krista.“ Teda Božím darom bol Jeho vlastný Syn Ježiš Kristus, ktorého poznáme ako Boha! Teraz rozumieme, že keď mal Boh nepriateľov, daroval dar. Toto znamená milovať svojich nepriateľov. Nemám na mysli

vianočný dar, ale Dar Vianoc, ktorým je Ježiš Kristus. Keď Ježiš, ktorý bol Boh v tele, učil učeníkov o tom, aby milovali svojich nepriateľov, On vlastne hovoril o sebe. On miloval svojich nepriateľov a dôkaz tej opravdivej lásky bola Jeho vlastná existencia! Chcela by som kričať!

Byť Božím nepriateľom nie je pozícia, v ktorej si On praje, aby sme zostali. Toto jasne vidíme skrze Jeho nevšedný dar, ktorý nam dal narodením Krista ako dieťaťa. On je Mesiáš, Ježiš pomazaný, On je Boh, On je dar. Boh daroval ľudstvu dar, na ktorý by sme darom nemohli odpovedať. Môžeme ho iba prijať s vďačným srdcom! Keď prijmeme Jeho bezplatný dar, robíme to vierou, a len vierou. Neskôr, naše verejné vyznanie našej viery dáva svedectvo viery nášho ducha. Keď radostne prijmeme Boží dar, strácame našu identitu nepriateľov Božích a nadobúdame identitu synov Božích! Táto nová identita je dostupná všetkým nám a to pre Dar Vianoc. Ten Dar Vianoc nám prináša nádej. Ten Dar Vianoc nás učí ako milovať. Ten Dar Vianoc vyslobodzuje hriešnika. A ten Dar Vianoc robí synov z nepriateľov. Dar Vianoc je môj Pán Ježiš! m

JENNIFER TOMAŠIK

VIANOCE PRINÁŠAJÚ NÁDEJ

„Vianoce sa priblížili, čas radosti nastal nám, roztúžení pozerajme tam k Betlemským končinám. Ide Ježiš, Syn Boží, túžby naše utíši, ide Ježiš, Ježiš, Ježiš, vitaj, vitaj nám.“ ...Sú slová známej vianočnej piesne, ktorú verím, že všeci radi spievame, malí a veľkí. Keď sa však pozrieme na slová tejto piesne, môžeme vidieť vysoký stupeň nádeje v slovách, ktoré obsahuje. „Čas radosti nastal nám“ a „túžby naše utíši“ sú slovné spojenia vyjadrujúce nádeje, o ktorých práve Vianoce hovoria.

To, o čom Vianoce predovšetkým hovoria je, že na zem prišiel niekto, kto prišiel, aby priniesol zmenu, aby „zvestoval chudobným evanjelium a uzdravoval skrúšených srdcom. Aby oznámil zajatím prepustenie, slepým vrátil zrak, utláčaných prepustil a vyhlásil milostivý rok Pánov“ (Lukáš 4:18-19). Aby priniesol čas radosti a aby utíšil naše túžby.

Skôr, ako budeme pokračovať, skúsme si definovať, čo tá nádej vôbec je. Keď už o nej hovoríme a chceme povedať, že nám Vianoce priniesli práve toto, skúsme sa trochu zamyslieť nad ňou. Websterov slovník definuje nádej ako „žiadost' po niečom dobrom, ktorú nasleduje aj najmenší pocit, že sa to aj uskutoční. Nádej rozlišujeme od žiadosti tým, že ona implikuje aspoň nejaké očakávanie, že sa splní tá dobrá žiadost'. Takže, nádej vždy prináša radosť, kým žiadost' môže sledovať aj bolesť a nepokoj.“ Znamená, nádej vždy

v sebe zahŕňa ten pocit, že tá žiadost', čo sme mali, sa môže nejakým spôsobom aj uskutočniť.

Websterov slovník vo svojej definícii výrazu nádej ako príklad uvádza aj to, ako sa Izrael nádejal na príchod Mesiáša. Keď hovoríme o tejto nádeji, pozrime sa skratka na správu, ktorú anjel podal pastierom v ten večer, keď sa Ježiš narodil. V druhej Lukášovej kapitole verše 10-12 čítame „Nebojte sa! Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude radosťou pre všetkých ľudí, lebo v Dávidovom meste sa vám dnes narodil Spasiteľ, Kristus Pán.“ Keď sa zjavil, pastieri sa zľakli, ale anjel im povedal: „Nebojte sa, prinášam vám správu, z ktorej sa máte radovať, toto je radostná správa, nielen pre vás, ale pre všetkých, nielen pre Židov, ale pre všetkých, dnes sa vám v meste Dávidovom narodil Spasiteľ, Kristus, ktorý je Pánom.“ Pre každého Žida meno Kristus, čo je vlastne grécky názov pre Mesiáša, malo nevýslovne veľký význam. Ježiš je Mesiáš, ich pomazaný Kráľ, Vysloboditeľ, On je Pán, Pán všetkého a aj viac, On je Boh, lebo v Starom zákone titul Pán sa vzťahuje na meno Jahve a toto je správa, o ktorej nemožno nehovoriť. Pre Židov toto znamenalo, že prišiel Ten, ktorý zasadne na Dávidov trón a obnoví kráľovstvo Izraela a navráti ich slávu ako národa.

Aký má zmysel prísť na zem, zobrať si ľudské telo, nasýtiť ľudí, uzdraviť ich a nedať im nič viac? Boh chcel niečo viac, niečo iné. Boh chcel kráľovstvo, v ktorom ľudia budú vyslobodení od hriechu a budú môcť byť

znovu v Jeho prítomnosti. V 5 Moj. 8:3 píše, že človek nebude žiť len na chlebe, ale na každom slove, ktoré vychádza z Božích úst. Tieto slová ukazujú na vzťah, ktorý Boh chce s nami mať, lebo keď Boh hovorí, On komunikuje s nami a komunikácia je základný prvok vzťahu. Boh chcel viac. Ak hovoríme, že Vianoce prinášajú nádej, tak tú nádej uvidíme len ak zmysel Vianoc budeme hľadať v príbehu, ktorý prišiel neskôr. Zmysel Vianoc možno vidieť len ak sa hľadá z kríža. Takže, aj nádej Vianoc môžeme nájsť len ak ich pozorujeme z perspektívy kríža. Kríž bol zmysel Ježišovho narodenia. „...aby smrťou zničil toho, čo mal moc nad smrťou, totiž diabla; aby vyslobodil tých, ktorých po celý život zotročoval strach pred smrťou“ (Žid. 2:15-16). „Lebo toho, ktorý nepoznal hriechu, bol učinení za nás hriechom, aby sme sa mi stáli spravdliivosťou Božou v ňom“ (2. Kor. 5:21). Ak by sa Ježiš len narodil a prežil si život tu na zemi, bez utrpenia a bez smrti, ak by nezobral náš hriech na seba a nezabil ho na kríž, Vianoce by nikdy nepriniesli nádej pre nás ľudí žijúcich bez Boha na svete.

V tretej Jánovej kapitole 17. verš čítame „Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby ho odsúdil, ale aby ho spasil.“ Vianoce su sviatkom nádeje, nádeje zo spasenia. Neh sú tieto Vianoce sviatkom ozajstnej nádeje a radosti pre každého z vás. Veselé Vianoce. m

VIKTOR M. VALENTINI

Vianoce na jedno použitie

Píše sa rok 2012. Všetko sa ligoce. Vôňa koláčov plní domáce ovzdušie. Dom sa leskne od čistoty a my ešte robíme posledné prípravy. Deti sa naučili báseň a majú nažehlený odev. Je čas ísť na vianočné

bohoslužby. Ešte „hodíme“ krátky pohľad na susedovu vianočnú výzdobu, prichystáme stôl a môžeme sa chystať na zhromaždenie. A tu padáme únavou.

Za všetkými týmito snahami a úsilím leží požehnanie, ktoré minieme, keď sa zaťažujeme materiálными vecmi. Ved', aké sú to Vianoce ak nemáme trojaké koláče, alebo aké sú to Vianoce, ak nepoupratujeme? Všetci nechceme prežiť Vianoce v zašpínenom dome, ktorý sa podobá maštale a nebude náš dom hádam vyzerat' akoby tu bývali zvieratá. Nie je to trošku ironické?

Na Vianoce si vieme viac všimáť odev, ako ľudí a lesk stromčeka a ozdôb, ako vlastnú čistotu. Dovoľme si robiť veci ináč než doteraz, vidieť vianočné obdobie ináč ako doteraz, dokonca vidieť i ľudí ináč než doteraz. Vianoce sú zvláštnym obdobím, ktoré je iné, než všedné dni v roku. Avšak nie podľa toho, že urobíme najviac pochúťok, alebo že sa najkrajšie oblečieme. Sú zvláštnym obdobím, lebo môžeme vplývať na iných. Ved' sme nositeľky správy, ktorá

zmenila chod dejín! Namiesto trojakých koláčov môžeme oslovit' troch ľudí, že je Tvorca, na ktorého sa podobáme a môžeme im venovať svoj čas a energiu. Namiesto zhonby v dome môžeme zháňať iných do zboru a tak „upratovať“ tento svet. Máme šancu zo zaužívaného sviatku vytvorit' radosť, pokoj a hlboký zmysel, a to nie cez ozdoby, koláče a nový odev. Hovoríme, že sú Vianoce o rodine a priateľoch.

VIANOCE SÚ IBA O JEŽIŠOVI. AK SA ZATVORÍME DO SVOJICH UPRTANÝCH A OZDOBENÝCH DOMOV, JEŽIŠ SI NÁJDE OTVORENÉ DVERE NIEKDE INDE. NEZNAMENÁ, ŽE KEĎ SA USILUJEME, KEĎ SME ŠTEDRÉ A KEĎ CHCEME MAŤ UPRTANÉ DOMY, ŽE ROBÍME ZLÚ VEC.

Ibaže nemusíme sa toľko sústreďovať na seba a naše potreby, resp. chcenie a nesmieme dovoliť, aby nám to bola výhovorka, keď si chceme „oddychovať“ od ľudí v tomto svete. Pohostinnosť v spojení so sviatkami znamená pozvať ľudí do svojho života. Najlepšou vecou je povolať iných, ktorí možno narušia vianočnú rodinnú idylu, alebo vyjsť zo svojich domov, zo svojho komfortu a ísť tam, kde sa nám nechce ísť. Ježiš prišiel medzi nepriateľov. Chcelo sa mu? Ako dobre, že sa mu to chcelo! Vedel, že Vianoce sú iba na jedno použitie. Dať seba zaDARmo, aby iní ZBOHatli... m

ANNA PINTÍR

Vianočný list pre Teba...

Ako dobre vieš, moje narodeniny sa blížia. Každý rok sa koná oslava na moju počesť a

myslím si, že tak bude aj tento rok. Počas týchto dní veľa ľudí nakupuje darčeky. Rozhlas a televízia vo svojich reklamách na každom kroku upozorňujú svet na moje blížiace sa narodeniny. Je krásne vedieť, že najmenej raz ročne si niektorí ľudia na mňa spomenú. Ako iste vieš, oslava mojich narodenín začala už pred mnohými rokmi. Spočiatku ľudia chápali a boli vďační za všetko, čo som pre nich urobil. Teraz sa zdá, že nik už nepozná skutočný dôvod osláv. Rodiny a priatelia sú spolu, zabávajú sa, ale nepoznajú význam osláv. Spomínam si, že aj vlani bola usporiadaná takáto slávnosť na moju počesť. Slávnostná tabuľa bola plná delikates, ovocia a rôznych maškôt. Výzdoba bola vskutku fantastická a všetko to dopĺňali nádherne zabalené darčeky. Chceš však niečo vedieť? Bol som oslávenec, ale nebol som pozvaný. Keď prišiel deň D, prišiel som, ale nechali ma vonku, pred zabuchnutými dverami. A ja

som tak veľmi chcel byť s nimi.

Popravde, neprekvapilo ma to, pretože v posledných rokoch všetci predom mnou zatvárajú dvere.

Nepozvaný, ale predsa som sa rozhodol potichučky vojsť. Postavil som sa nebadane do rohu miestnosti a sledoval som. Všetci jedli, pili, podaktorí aj opití, rozprávali oplzlé vtipy a nesmierne sa na všetkom bavili. A navyše, keď do miestnosti vstúpil veľký tučný muž oblečený v červenom s dlhou bielou bradou. Vyzeral ako opitý, sadol si do kresla a všetky deti sa rozbehli k nemu, kričiac: „Santa Claus, Santa Claus!“, akoby táto oslava bola na jeho počesť!

O polnoci sa všetci začali objímať. Tak som roztvoril svoju náruč čakajúc koho by som objal. A vieš čo? Nikto ma neprišiel objat'. Ľudia si začali rozdávať darčeky, otvárali ich plní očakávania. Keď už boli všetky otvorené, nesmel som sa obzrieť, či tam snáď nebude aspoň jeden aj pre mňa.

Ved' ako by si sa cítil ty, keby na tvojich narodeninách boli obdarovaní všetci okrem teba – oslávenca? Vtedy som pochopil, že som nechcený, nepozvaný a preto som rýchle odišiel.

Každý rok sa sviatok mojich narodenín zhoršuje. Ľudia pamätajú len na jedlo, pitie,

zábavu, ale na mňa akosi zabúdajú. Bol by som rád, keby si mi tieto Vianoce dovolil vstúpiť do svojho života.

Potešilo by ma, keby si uznal skutočnosť, že pred vyše dvetisíc rokmi som prišiel dobrovoľne na tento svet obetovať svoj život na kríži, aby som ťa zachránil. Dnes, jediné čo chcem je, aby si tomu veril celým svojím srdcom. Rád sa s tebou o niečo podelím. Keďže ma mnohí nepozvali na svoje párty, budem mať svoju veľkú vlastnú grandióznu oslavu, akú si nikto nevie predstaviť.

Stále ešte prebiehajú prípravy. Dnes som poslal mnoho pozvánok a toto je jedna z nich aj pre teba. Chcem vedieť, či prídeš, aby som ti rezervoval miesto a napíšem tvoje meno zlatými písmenami do veľkej knihy pozvaných. Iba tí zapísaní budú pozvaní na párty. Tí, ktorí neodpovedia na pozvánku, zostanú vonku. Vieš, ako môžeš odpovedať na toto pozvanie?

Je to jednoduché, pošli za mňa túto pozvánku všetkým, na ktorých ti záleží. Budem na vás všetkých čakať na tohtoročnej oslave. Uvidíme sa čoskoro... Milujem ťa!

Ježiš

Buddha neodpovedal, Ježiš áno

ZAKRYTÝ ROZTRHANOU DEKOU, LEŽAL SOM V DREVEJ CHATRČI OBLEPENOU BLATOM A ČAKAL SOM NA SMRŤ. JEDOL SOM RAZ DENNE, LEN ABY SOM PREŽIL, SNAŽIL SA ABSOLVOVAŤ ŠKOLU A PRIPRAVIŤ SA PRE ŽIVOT. A TERAZ SOM ZOMIERAL. VŠETKO VYZERALO TAKÉ STRAŠNÉ. VEĽMI SOM CHCEL ŽIŤ A NIEČO DOSIAHNUŤ. UŽ V DETSTVE SOM SA MODLIEVAL BUDDHOVI, A TERAZ SOM ZOMIERAL. VLASTNE, TO MI ANI NEBOLO DIVNÉ, PRETOŽE PO TIE ROKY, KÝM HO NAŠA RODINA UCTIEVALA, NIKDY SOM NEPOČUL, ŽE VYPOČUL NEJAKÚ MODLITBU.

Vyrastal som v Severnej Kórei. Môj otec a starý otec ma vyučovali ťažkým lekciám z buddhistickej filozofie. Spoločne sme sa skláňali pred jeho sochou a niekedy sme pálili vonné tyčinky.

Keď vybuchla vojna, stratili sme dom. S mnohými utečencami sme odbehli na juh do mesta Pusan. Mali sme len málo jedla a peňazi, a teda som ťažko pracoval, aby som prežil, s tým, že som jedol iba raz denne a pritom sa aj školil.

Jedného dňa sa mi v ústach zjavila krv. Onedlho aj v nose. Kontroloval som kašeľ, aby som sa nezadusil, až kým som neodmlel. Keď som sa prebral, môj odev bol namočený v krvi. Nevládal som postaviť sa na nohy. Ani sám neviem ako dlho som tam ležal.

Konečne som sa nejakým spôsobom postavil a horko-ťažko sa dostal domov. Celú noc som bol v stave medzi vedomím a nevedomím. Mal som vysokú horúčku a vykašľoval som krv.

Do rána som bol viac mŕtvy ako živý. Rodičia ma odniesli do nemocnice na vyšetrenie. Lekár ma poslal na röntgen s poznámkou: „Je mi to ľúto, ale pre teba nič nemôžem vykonať. Budeš žiť ešte jeden mesiac.“ Vôkol mňa sa všetko zotmelo.

„Pán lekár,“ zvolal som, „je to pravda?“

Ukázal mi röntgenový záznam a vysvetlil: „Ľavé pľúcne krídlo je zničené tuberkulózou. Horná časť je celkom zničená, zničila ju gangréna. Pravé krídlo je tiež zasiahnuté tuberkulózou. Podvýživa a ťažká práca zapríčinili rozšírenie srdca, ktoré nedokáže zabezpečiť dobrý krvný obeh. Neexistuje žiadna lekárska pomoc, a keďže nemáš peniaze, nemôžeme ti zabezpečiť sanatórium. Keďže nie je žiadna iná možnosť, musím ti hovoriť pravdu.“

Domov som prišiel plný strachu. Otec ma chcel povzbudiť: „Syn môj, život a smrť neexistujú, radosť a smútok neexistujú – iba Buddha je reálny. Zabudni na život a smrť a upokoj sa.“

Povedal som mu: „Krv, ktorú vykašľavam je reálna a moja trpezlivosť tiež. Buddha a tvoja filozofia mi nepomohli. Všetkého sa zriekam.“ Otcovi bolo veľmi ťažko.

Kým som jedného dňa ležal, burcovali vo mne strach a beznádej, a tak som zvolal: „Existuje vôbec nejaký boh? Ak ty, ktorý sa nazývaš Bohom, existuješ, prosím ťa, prídi a pomôž mi. Chcem byť pripravený pre smrť.“

Boh vypočul a odpovedal na moju modlitbu. Odpoveď však prišla nečakaným spôsobom. Na moje dvere zaklopala nejaká mladá dievčina s Bibliou v ruke. Zostal som prekvapený, pretože podľa nášho chápania (východného) ženy boli menejcenné a muži ich nechceli počúvať.

Drzo som jej povedal, aby šla preč, no ona povedala: „Vidím, že čoskoro zomrieš a preto ti chcem rozprávať o Ježišovi Kristovi, mojom Vykupiteľovi.“

Rozhnevalo ma to a začal som nadávať. Povedal som jej, že sú vôkol mňa bacili tuberkulózy a že sa môže nakaziť. Ona odpovedala: „Môj Kristus ma ochráni,“ a pokračovala. Konečne odišla a ja som povedal: „Vďaka Buddha, že odišla.“

Nasledovné ráno prišla zase. Spievala nejakú pieseň a čítala z Písma. Vynadala som jej, hovoriac, že je „kresťanák suka,“ ale nepreukázala, že sa urazila, ani sa neprotivila. Celý čas hovorila o Ježišovi.

Keď prišla aj v piaty deň, spýtal som sa: „Prečo chodíš a prečo sa za mňa modlíš?“ Odpovedala: „Niečo ma núti, aby som

sem chodila a modlila sa za teba.“

„Čo je to, čo ťa núti?“ – spýtal som sa.

„Môj Ježiš,“ odpovedala kým sa jej slzy stekali po tvári. Odrazu som sa zlomil a začal som plakať. Povedal som jej: „Aj ja chcem spoznať tvojho Ježiša.“

Dala mi Sväté Písmo a čítal som tie časti, ktoré mi zvýraznila – v prvej kapitole Markovho evanjelia. O niekoľko minút som zvolal: „Toto vyzerá ako telefónny zoznam. Ako mi to môže pomôcť?“

Povedala mi, aby som čítal, lebo sa dočítam o zázračných udalostiach. Po tom, ako sa zase pomodlila, odišla.

Čítal som v očakávaní, že nadídem nejakú hlbokú filozofiu ako v buddhizme, ale odhalil som, že Biblia hovorí o človekovi Ježišovi Kristovi, ktorý je Syn Boží.

Dočítal som sa, že Ježiš uzdravoval nemocných a vzkriesil mŕtvych. Ó, keby som mohol prísť k tomu Ježišovi, myslel som si, aj mne by pomohol. Žiaľ, nemôžem k Nemu prísť. Nadával som a nenávidel som ho. Snažil som sa nájsť verše, ktoré by hovorili, že Kristus nenávidí hriešnikov, ale napriek snaženiu, nenašiel som ani jeden taký verš. Namiesto toho, dočítal som sa, že odpustil cudzoložnici a že vyslobodil posadlých satanom. Časom som pochopil, že aj keď som najchudobnejší z najchudobnejších a veľký hriešnik, Ježiš Kristus by ma prijal!

Odvtedy, čo mi dala Sväté Písmo, dievčina už neprišla. Nevedel som jej meno, ani kde býva, ale potreboval som niekoho, kto by mi pomohol prísť k Ježišovi. Horko-ťažko som sa dostal na ulicu a začal som sa dozvedieť. Nejaký cudzinec mi povedal, že je nejaká misia, v ktorej je nejaký Američan „kazateľ“. Keďže som bol veľmi slabý, musel som

zastať a oddýchnuť si, a poprosil som toho človeka, aby ma odviezol do tej misie.

Keď som vošiel, práve odznievali piesne. Ich tváre boli radostné. Americký „kazateľ“ povstal a kázal. Prekvapil som sa, že nemá dlhé rúcho, ako to majú buddhistickí kazatelia. Musel mať tlmočníka, ale slová padali priamo do môjho srdca. Keď povolal hriešnikov dopredu, bol som tam prvý. Neskôr ma pozval do kancelárie a jednoducho mi ukázal cestu spasenia. Potom ma poprosil, aby sme sa spoločne pomodlili modlitbu pokánia.

Počas modlitby na mňa zostúpil pokoj. Akoby každá bunka môjho tela prežila nejaký nový život. Niečo vo mne začalo vyvieriť a myslel som si, že idem vykašľať krv, ale bola to čistá radosť. Chcel som spievať, ale som nevedel ako.

Spýtal som sa ho (bol to Louis Richards): „Je toto pravda? Alebo som hypnotizovaný?“

Vrátil som sa domov a spolu so mnou radosť a pokoj. Domácom som povedal, čo sa mi stalo. Slúžiť Ježišovi v Kórei znamená prestať uctievať duchy svojich predkov. Často také rozhodnutie vyvrcholí pohrdnutím rodiny. Sestra, ktorú som veľmi miloval, sa pýtala: „Miluješ toho Ježiša viac ako svoju rodinu? Zriekneš sa nás kvôli Nemu?“ Otec mi povedal, že sa už nebude o mňa starať, a aby som odišiel preč z domu.

Zobral som si nejaké veci a odišiel k strýkovi. Stretol ma na ulici a povedal: „Špinavé kresťanské psisko, tu nie si vítaný! Chod' preč!“ Nemal som kam ísť, ale v srdci som cítil netušenú radosť a pokoj.

Vybral som sa k vrchom, s cieľom tam zomrieť. Potom mi na um prišla myšlienka: mal by si najprv odísť k tomu Američanovi a ďakovať mu, že ti pomohol nájsť Ježiša.

Na vchode som mu povedal: „Brat Richards, úprimne si vážim vašu dobrotu a ďakujem, že ste ma priviedli ku Kristovi. Odkedy som ho prijal, rodina ma vyhodila z domu, a tak som sa rozhodol odísť k vrchom a tam zomrieť. Chcem vám iba vyjadriť vďaku.“

Brat Richards ma pozval domov a ukázal mi, že v Svätom Písme píše, že aj keď sa ma otec a matka zrieknu, Pán sa ma nezriekne. On a jeho manželka mi pripravili miesto v ich dome. Sestra Richards mi pripravila dobré jedlo, a tak som si prisadol s nimi a jedol.

Kým som sedel za stolom a jedol, plakal som. Povedal som: „Brat Richards, nevedel som, že ma tak milujete. Nie sme rodáci, ako môžete byť takí dobrí ku mne?“ Odpovedal: „Pretože Ježiš aj mňa zachránil.“

Svedomie mi nedovoľovalo, aby som dlho zostal a nakazil ich tuberkulózou, a preto som si v blízkosti prenajal malú izbu.

Brat Richards ma vyučoval v Slove Božom. Hovoril: „Slovo Božie má veľkú stvoriteľskú moc. Ona ťa uzdraví.“ To posolstvo bolo pre mňa priveľké, aby som mohol uveriť, že je to pravda, ale on mi ukázal mnohé verše z Písma. Zapamätal som si ich a jedného dňa som bol hotový overiť si ich pravdivosť.

Zatvoril som dvere izby a povedal: „Ježišu, chcem sa s tebou stretnúť a porozprávať sa o mojej budúcnosti.“ Čakal som, ale Ježiš neprišiel. Zatvoril som oči, dúfajúc, že mi dá nejaké zjavenie. Žiadne zjavenie neprišlo. Modlil som sa celý deň. Trápil som sa až do noci, ale som vytrval v modlitbe. Po polnoci mi ubudlo sily, a tak som si ľahol spať.

ODRAZU MOJU IZBU OSVIETILO SVETLO. ZDALO SA MI AKOBY IZBU PLNIL OBLAK DYMU. ZĽAKOL SOM SA, MYSLIAC SI, ŽE JE V DOME LOKALIZOVANÝ POŽIAR, A TAK SOM VYŠIEL VON VOLAŤ O POMOC, ALE SOM NEVYDAL ŽIADNY HLAS. ZDESENE SOM SA POOBZERAL PO IZBE A UVIDEL NOHY. POZDVIHOL SOM POHLAD A VIDEL BIELE RÚCHO. POTOM SOM VIDEL TVÁR; BOLA JASNÁ AKO ŽIARIACE SLNKO. EŠTE STÁLE SOM NETUŠIL KTO TO JE, AŽ KÝM SOM NEUVIDEL TRŇNOVÚ KORUNU NA JEHO HLAVE. NA ČELE MAL STOPY TRŇNIA, Z KTORÝCH KVAPKALA KRV. VTEDY SOM VEDEL, ŽE JE TO JEŽIŠ KRISTUS. CÍTIL SOM, AKOBY SA JEHO LÁSKA VLIEVALA DO MÔJHO VNÚTRA.

Moji bohovia, ktorým som vždy slúžil, boli bohovia strachu a kliatby. Musel som ísť do chrámu a modliť sa, aby ma netrestali. Ježiš je iný. Cítil som Jeho lásku a strach ma opustil.

Celé moje bytie ovládala slávna radosť. Jazyk a ústa začali hovoriť. Snažil som sa prestať, ale ako keby niekto iný prevzal môj jazyk a ústa, lebo vyjadrovali čo chceli. Vtedy som nevedel, čo to je, ale som vedel, že čím viac hovorím, tým väčšiu radosť a silu cítim. Radosť a sila prichádzali ako vlny, a tak som hovoril a hovoril.

Keď som si začal byť vedomý prostredia, v ktorom som sa nachádzal, Ježiš tam nebol, ale moja duša bola naplnená slávou. Zabudol som na choré srdce a pľúca, a utekal som do misijnej stanice. Povedal som bratovi Richardsovi, že som videl Ježiša a že som hovoril v nejakom cudzom jazyku. Otvoril Sväté Písmo, druhú kapitolu Skutkov apoštolských a vysvetlil mi, že som prijal krst Duchom Svätým, rovnako ako prví kresťania. Od vzrušenia som vykrikol!

Tá nová skúsenosť stvorila vo mne veľkú žiadosť, aby som všetkým svedčil. Vyšiel som na ulicu a hovoril ľuďom o Ježišovi. Silnel som v tele, keď som išiel z domu do domu.

Jedného dňa som si všimol, že necítim bolesť v srdci a že voľnejšie dýcham. Odišiel som do nemocnice a po vyšetrení mi lekár povedal, že sú moje pľúca v poriadku. Tuberkulóza bola preč! A srdce je zdravé!

Pokračoval som pracovať pre Pána. Misionári ma povzbudzovali a navrhovali, aby som sa zapísal na teologickú školu. Často som nemal peniaze, a keď bolo chladné počasie, niektorí misionári mi požičali kabát, aby som nezamrzol. Mal som Boha, Sväté Písmo a pokoj.

Neskôr som začal kázať v stane. Zoskupilo sa niekoľko chudobných poslucháčov. Svedčil som o tom, čo Boh pre mňa urobil, a že to môže urobiť aj pre nich. Čoskoro bol stan plný a mnohí museli stáť vonku a odtiaľ počúvať.

Pre tú novú cirkev, ktorá sa rozrastala, bol potrebný priestor pre bohoslužby. Kúpili sme budovu v centre Seula. Každým týždňom sa prebudenie rozširovalo. Na stovky ľudí prichádzalo. Rozšírili sme sieň a balkóny, ale aj to bolo čoskoro plné. Začali sme mávať dve bohoslužby v nedeľu ráno, potom tri, štyri a nakoniec päť. Každý rok prichádzajú na tisíce nových veriach.

Naša cirkev rastie, pretože kážeme Ježiša Krista, ktorý je „včera, dnes i na veky ten istý“. On ma prijal, keď som zomieral, zachránil ma, uzdravil a naplnil Duchom Svätým. Svet potrebuje také skúsenosti. Svet potrebuje niečo viac, ako len filozofiu a náboženstvo. Svet potrebuje prítomnosť živého Ježiša Krista.

PASTOR
DAVID YONGGI CHO

Zdroj: www.siont.net

MOJA NÁDEJ JE V JEŽIŠOVI KRISTOVI

Kým manželka skoro ráno zaneprázdnená pripravuje raňajky pre svoju rodinu, neustále si opakuje, „Dúfam, že môj manžel nezabudol na školské predstavenie pre deti, ktoré má byť dnes večer.“ Mnohokrát sľuboval, že sa zúčastní podobných školských aktivít, ale práca, alebo niečo iné ho znemožnilo. Toto malo určitý negatívny vplyv na deti, ktoré chceli, aby bol otec zapojený do ich životov. Po raňajkách, keď sa už poberal, manželka mu zase pripomenula, „Dúfam, že nezabudneš prísť na školské predstavenie, keďže si deťom sľúbil, že tam budeš!“

Po celom svete definícia nádeje zažila revolúciu, pretože je mnoho tých, ktorí nedodržia svoje sľuby. Význam slova „nádej“ v telesnom svete znamená „prosím, nezabudni“ alebo „dodrž svoje slovo“. Nádej je väčšinu času verbalizovaná ako pocit poddania, alebo idea, že je nejaká osoba vydaná napospas niekomu druhému. Avšak, „nádej“ z hebrejskej perspektívy vyjadruje ideu „dôvery a očakávania“.

NA TO, ABY SME MALI OZAJSTNÚ NÁDEJ V BOHU, MUSÍME MU DÔVEROVAŤ A PRIJAŤ JEHO LÁSKU DO SVOJICH ŽIVOTOV, POZNAJÚC, ŽE NIČ NÁS NEMÔŽE ODLÚČIŤ OD JEHO LÁSKY.

Koncept nádeje je „zhromažďovanie.“ Bol použitý v zhromažďovaní Izraela pod Jehovovou ochranou. Izrael zložil v ňom svoju dôveru s očakávaním, pretože bol ich Poskytovateľ, Spasiteľ, Vykupiteľ, Kráľ, atď. Každý, kto sa ocitol mimo zhromažďovania, bol bez nádeje spasenia. Izaiáš 40:30-31 vysvetľuje, že, „Mládenci ustávajú a zomdlievajú, a junáci ťažko klesajú; ale tí, ktorí očakávajú na Hospodina, nadobúdajú novej sily; vznášajú sa na perutiach ako orli; bežia a nezomdlievajú, chodia a neustávajú.“

Slovo „Gavah“ v hebrejčine nosí význam čakania, hľadania, nádeje, očakávania a zaväzovania. Môžeme pochopiť, že náš svet vyčerpá duchovne, ale ak sme zhromaždení s Božími ľuďmi, máme nádej, pretože Jehovah svoje slovo nikdy nezruší a nikdy nás neopustí. On je náš Poskytovateľ, náš Vykupiteľ a Spasiteľ našich duší. A teda, naša nádej sa obnovuje, keď hľadáme na Nádej Izraela, ktorý je našou silou. V knihe Židom nám Biblia hovorí, aby sme neopúšťali zhromaždenie. Keď sa zhromažďujeme v mene Pána Ježiša a v Jeho prítomnosti, naša sila sa obnovuje, pretože v ňom je naša nádej.

Ďalšia novozákonná pasáž, ktorá zahŕňa slovo nádej, sa nachádza v Židom 11:1, „A viera je podstatou toho, na čo sa človek nádeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia.“ Táto pasáž

nadobúda celkom nový význam, keď ju chápeme v hebrejskom koncepte. Ďalší príklad nachádzame v liste Galatánom 5:6, „Lebo v Kristu Ježišovi ani obriezka nič nevládze ani neobriezka, ale viera pôsobiaci skrze lásku.“ Inými slovami, ja kladiem svoju vieru (čo je smelý skutok) v Pána.

Abý sme pochopili túto pasáž, musíme rozumieť tri základné koncepty: Božiu lásku (Agapé), viera je smelý skutok, nádej je dôvera alebo očakávanie. Židom 11:1 hovorí: pre Jeho lásku ja konám so smelosťou, očakávajúc a veriac, že On sa o mňa postará. Ak sa diabli podarí presvedčiť ťa, že si bezcenný, alebo ak veríš, že ťa tvoje hriechy odlúčili od Boha (a teda, pre teba niet odpustenia), vtedy diabol môže zobrať ten prvý prvok v tomto verši, ktorým je viera, ktorá funguje cez lásku. Ak veríš, že ťa Boh už nemiluje, viera sa ti odoberá a nádej celkom zmizne. Bez nádeje si odsúdený na zničenie pre hanbu.

Časť Božej zbrane nachádzame v liste Efežanom 6:10-18, ktorou je prilba spasenia. Iná pasáž zaznamenáva nádej spasenia (1. Tesaloničanom 5:8) a Písmo hovorí, že sme spasení skrze nádej (Rimanom 8:24). Na to, aby sme mali ozajstnú nádej v Bohu, musíme Mu dôverovať a prijať Jeho lásku do svojich životov, poznajúc, že nič nás nemôže odlúčiť od Jeho lásky. A teda, pre Jeho lásku k nám, konáme so smelosťou v Jeho zaslúbeniach. Máme nádej v Bohu, pretože očakávame, že sa postará, pretože nás miloval prv, než sme Ho my milovali.

1. Korintánom 13 kapitola sa zmieňuje o viere, láske a nádeji.

Apoštol Pavel, skrze Ducha Svätého, otvára túto kapitolu učením, že viera bez lásky nemá zmysel. Pokračuje, keď píše, že Božia láska nikdy nezlyhá a vždy odpúšťa. Záver kapitoly hovorí, „Teraz zostáva viera, láska a nádej, to troje, z ktorých najväčšia je láska.“ Výklad tohto verša hovorí, že kýmkoľvek žijeme na tomto svete pre Krista, máme (vieru) smelosť v Jeho slove, očakávanie (nádej), že sa postará a Jeho veľkú (Agapé) lásku, ktorú nám daroval. Samozrejme, najväčšia z nich je Jeho láska (Agapé).

Pred mnohými rokmi bolo mi kázané evanjelium, a keď som mal 8 rokov robil som pokánie zo svojich hriechov a bol som pokrstený na meno Ježiša. Ako 9-ročný som prijal Ducha Svätého, hovoriac cudzími jazykmi. Tú lásku som prijal na základe jednoduchého poznania, že Ježiš zomrel za mňa a tak moje hriechy môžu byť odpustené. Pre Jeho lásku, ktorá sa mi dostala skrze kázané evanjelium, konal som smelo očakávajúc, že Boh zmyje moje hriechy cez vodný krst v mene Pána Ježiša. O rok neskoršie som zodvihol svoju ruku na zhromaždení veriacich, slávil som Ho hlasno a so smelým očakávaním, že ma naplní Jeho Duchom. Pokračoval som v hlasnej chvále a Jeho Duch padol na mňa a On ma naplnil Jeho Duchom.

Neskoršie, keď som mal 18 rokov, urobil som zlé rozhodnutie a opustil som Boha vo svojich hriešnych skutkoch. V strašnej nehode, keď som skoro stratil vlastný život, obrátil som sa k Bohu, volal o pomoc, urobil pokánie zo svojich hriechov a prosil o odpustenie. Očistil ma od hriechov (1. Jánova 5-9) a obnovil ma v Jeho Duchu.

A teda máme nádej (očakávanie) v ňom, pretože žijeme pod Jeho ochranou, skrze chodenie v Jeho Slove (smelá poslušnosť Jeho dokonalému zákonu slobody). Učíme cez Slovo Božie, že Ho milujeme nielen pre to kto On je, ale tiež pretože chceme poskytnúť osobné štúdium.

Žalm 91 obsahuje zhrnutie tohto článku o nádeji. Prosím, nájdite si čas a prečítajte ho. Chcel by som, aby sme spoločne prečítali prvé štyri verše.

Žalm 91:1-4

Ten, kto býva v skrýši Najvyššieho, bude nocovať v tóni Všemohúceho. Poviem Hospodinovi: Moje útočisko a môj hrad, môj Bôh, na ktorého sa nadejem. Lebo on ťa vytrhne z osídla lovca, zo zhubnej náklady morovej. Prikrýje ťa svojimi brky, a utečieš sa pod jeho krídla. Jeho pravda je štítom a pavázou.

Pred tridsiatimi tromi rokmi som bol pokrstený na meno Ježiša, a pred tridsiatimi dvomi rokmi som prijal krst Duchom Svätým. Naučil som sa, že skrýša Najvyššieho znamená milovať Boha, poslúchať na Jeho Slovo a hľadať Ho celým srdcom. Potom budeš prebývať pod Jeho ochranou a žiť v nádeji spasenia, a On ťa vyslobodí od nepriateľa, pretože On sa teší z teba. V Jeho láskavej starostlivosti nájdeš dôveru a nádej. Ak zlyháš, vstaň a skús to znova, pretože spravodlivý spadne, ale vždy sa znova postaví na nohy, pretože miluje Boha.

MISIONAR MARK SHUTZ

KTO JE ZDROJOM TVOJEJ NÁDEJE?

Nádej by sa mohla definovať na rôzne spôsoby.

Najčastejšie ju definujeme ako „Nádej je žiadosť, túžba alebo očakávanie, že sa niečo stane, alebo byť si istý, že sa to stane.“

Nádej vyžaduje určitú mieru vytrvalosti, veriac pritom, že je to možné, aj keď sú dôkazy, ktoré nasvedčujú opak. Nádej môže byť usmernená na niečo nedôležité, alebo na niečo veľmi dôležité. Nádej je jediná cnosť, ktorá pomáha prekonať aj najhoršie obdobie vášho života. Biblická nádej je očakávanie toho, čo Boh bude konať v budúcnosti.

**NÁDEJ JE PEVNÉ
OČAKÁVANIE BUDÚCICH
VECÍ A TÚŽBA, ABY SA
USKUTOČNILI.**

V Biblii, symbol nádeje je kotva, ktorú drží loď života ukotvená na nepokojnom mori.

V Starom zákone nádej predstavovala vieru alebo spoľahnutie sa na Božie vedenie a ochranu.

Sú mnohé slová v Starom zákone, ktoré vyjadrovali nádej ako očakávanie dobrého, v spojení so spoľahnutím a trpezlivým čakaním na Pána.

Dôvod novozákonnej nádeje je vzkriesenie Ježišovo, ktorý je naplnením starozákonnej nádeje a dôkazom Božej priazne a lásky.

„Keby som nebol veril, že budem zrieť dobré Hospodinovo v zemi živých, už by som bol dávno zahynul. Očakávaj na Hospodina, buď silný, a nech je mocné tvoje srdce, a očakávaj na Hospodina!“

Žalm 27:13-14

**NÁDEJ MÁME AKO PEVNÚ A
SPOLAHLIVÚ KOTVU DUŠE.
ŽIDOM 6:19**

V Novom zákone sa nádej odlišuje od viery. Viera sa vzťahuje na Božie dielo v minulosti a prítomnosti, kým sa nádej týka budúcej slávy Nebeského kráľovstva.

Boh je zdroj nádeje a skrze silu Ducha Svätého môžeme pokročiť v nádeji (Rimanom 15:13).

Píšúc knihu „Prečo ste sa nezavraždili“ Victor Frankl opisuje svoje skúsenosti v najhorších nacistických táboroch

počas Druhej svetovej vojne. Dostal neoceniteľnú životnú skúsenosť viacročného väzňa, ktorá mu umožnila vidieť všetku tmu a nihilizmus ľudských dejín. V nemeckých táborech zomierali „najlepší a najvzdelanejší.“ Frankl svoje trápenie chápal ako osudové pokušenie, ktoré musí vydržať. Považoval, že to má svoj cieľ. Kým v tábore prežíval netušenú brutalitu, predstavoval si, že v budúcnosti bude rozprávať svojim študentom o svojich strašných skúsenostiach a čo všetko môže ľudská bytosť zničiť, v pozitívnom a negatívnom zmysle. Prežili iba tí, ktorí nestratili nádej.

**PREŽILI IBA TÍ, KTORÍ
NESTRATILI NÁDEJ.**

Židia mali časté prenasledovania, tábory a ťažké chvíle, ale napriek tomu prežili.

Nádej, že príde Mesiáš, ktorý ich vytrhne z rúk nepriateľov. Tá nádej im pomáhala v ťažkých situáciách.

Toto Zachariášovo proroctvo je proroctvo nádeje pre ľudstvo. Nádej, že máme Spasiteľa, ktorý nás zachráni od nepriateľov: satana, démonov, hriechu, dlžôb, nemocí, kliatieb...

Môžeme slúžiť Pánovi bez strachu. Satan chce využiť strach, aby nás odlúčil od Boha. Zastrahuje nás, že niet nádeje a že je situácia beznádejná. Nádej nám dáva silu na zmeny.

Tí, ktorí Ježiša poznajú ako Spasiteľa, majú nádej budúcich dní a nemusia sa báť nepriateľa duší, ale v slobode môžu pristúpiť k Bohu a slúžiť Mu zmeneným životom. Boh vám chce dať budúcnosť a nádej (Jeremiáš 29:11).

Ľudia, ktorí stratili nádej, ktorí sú v dlžobe, nevidia východisko a klesajú hlbšie do dlžôb a otroctva.

„I vás, ktorí ste boli mŕtvi v hriechoch a v neobrezanosti svojho tela, spolu oživil s ním darujúc vám z milosti všetky hriechy, vymažúc písmo, napísané proti nám, zúčastňujúce v rôznych nariadeniach, ktoré bolo proti nám, a vzal ho z prostredku pribijúc ho na kríž a odzbrojac kniežatstvá a vrchnosti vystavil ich verejne na odív víťazosláviac nad nimi v

**KDE NIETO NÁDEJE, TAM
PANUJE BEZNÁDEJNOSŤ A
NEDOSTATOK TÚŽBY PO ZMENE.**

ňom.“ Kološanom 2:13-15

Všetko to, čo mohol satan využiť, aby sa vyhrážal a držal nás v otroctve, Ježiš pribil na kríž a vymazal každý dlh, dajúc nám nový začiatok a budúcnosť bez dlhu a viny.

S ohľadom na to, že sme dostali nádej a budúcnosť, záleží na nás, či sa podelíme aj s inými, ktorí nádej nemajú a nevidia východisko zo svojej situácie, a tak nemjú vôľu a silu, aby urobili zmenu.

Ľudia potrebujú Krista, aby dostali nádej, že môžu zmeniť svoj život. Cirkev má byť miestom novej nádeje, kde ľudia, ktorí majú horkosť, ktorí sú zranení a majú dlh, môžu počuť, cítiť ovzdušie nádeje a zmeny. (Pozri 1. Samuelova 22:2)

Väčšina nespasených ľudí sa nezaujíma o pravdu, ale hľadá úľavu. Iba menší počet ľudí prišlo k Ježišovi, a pritom hľadali pravdu. Vo väčšine prípadov hľadajú úľavu. Kristus im dal to, čo potrebovali. Avšak, keď ich potreby boli naplnené, začali sa zaujímať o pravdu.

Abý Cirkev poskytla ľuďom nádej, musí byť:

- Teplejšia skrze spoločenstvo
- Hlbšia skrze učenie
- Silnejšia skrze uctievanie
- Širšia skrze slúženie
- Väčšia skrze evanjelizovanie

Na to, aby si mohol druhým dávať nádej, musíš čerpať zo zdroju nádeje, ktorým je Ježiš (1. Tim. 1:1).

V ťažkých chvíľach života netrať nádej a dôveru, lebo ešte trošku a príde Ten, ktorého čakáme. Veriaci v prvom storočí mali pozdrav „Maranatha“, čo znamená „Ježiš prichádza“ a tá nádej im pomáhala prejsť cez prenasledovania, aby to nevzdali.

„Tedy neodhodte svojej smelej dôvery, ktorá má veľkú odplatu. Lebo vám je trpezlivosti treba, aby ste si, keď vykonáte vôľu Božiu, odniesli zaslúbenie. Lebo ešte málo, máličko, a ten, ktorý má prísť, príde a nebude meškať. A spravodlivý bude žiť z viery. A keby sa utiahol, nemá v ňom záľuby moja duša. Ale my nie sme ľudmi, ktorí by sa utahovali, do zahynutia, ale ľudia viery dobyť dušu. A viera je podstatou toho, na čo sa človek nadeje, presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia.“

Židom 10:35-11:1

MIROSLAV ČOBRDA

NICK VUJIČIĆ

**AK STE NEZAŽILI ŽIADNY ZÁZRAK, SAMI SA STAŇTE ZÁZRAKOM,
POVEDAL JEDEN Z NAJZNÁMEJŠÍCH MOTIVAČNÝCH REČNÍKOV SVETA.**

Úplne odlišný, zvláštny, jedinečný. Nick Vujčić sa narodil ako chlapec bez rúk a bez nôh. Ako malé dieťa sa stretal s mnohými predsudkami, nedorozumeniami a nechápal významu svojho života. Pátral po porozumení, zmysle života a láske. Počas svojho detstva mal veľkú podporu rodičov vo všetkom a najmä v ťažkých chvíľach. Napriek veľkej podpore, Nik ako desať-ročný nevidel dôvod zostať nažive, tak sa pokúsil o samovraždu, ale bezúspešne. Keď mal trinásť, chcel zanechať školu. Nik sa stretal s veľmi závažnými životnými otázkami už v detstve. Dnes je Nick Vujčić známy rečník a evanjelista, ktorý svojím prístupom k životu motivoval vyše štyri a pol milióna ľudí v štyridsiatich troch krajinách sveta. Jednou z tých krajín je aj Srbsko, ktoré navštívil s cieľom šírenia nádeje prostredníctvom svojej životnej skúsenosti. Pri svojej návšteve Srbsku povedal nasledovne:

„Prečo som tu? Aby som vám priniesol odkaz nádeje. Ja nie som super hrdina, ale rozprávam o mojom super hrdinovi Ježišovi Kristovi, ktorý urobil niečo, čo nikto predtým neurobil, zomrel za moje hriechy. Pretože Ho milujem a Boh miluje mňa, ja viem, že táto časnosť nie je všetko. Nebo je hneď za rohom, potom ja budem mať nové telo, tam nebude hriechu, nebude zla, ani smrti, keď budem v nebi, ale existuje ešte niečo, čo je momentálne lepšie ako len dostať sa do neba, a to je hovoriť iným, že nebo je skutočne reálne.“

Mal iba 17, keď začal vystupovať v miestnom cirkevnom zbore s posolstvom, že sa nikdy netreba vzdávať. Veľkou podporou v živote mu boli rodičia, ktorí mu, ako povedal Nick, vždy pripomínali, aby sa sústredil skôr na to, čo má, namiesto toho, aby sa sťažoval na to, čo nemá. Takým spôsobom sa z Nicka stal jeden z najznámejších rečníkov šíriacich lásku, radosť, nádej a vieru.

„Stane sa, že zažijete pád aj na ceste k svojmu cieľu, jednoducho padnete. Viem, že ste toto už pravdepodobne videli, nebudem dlho. (Nick zámerne padol na stôl) Zdá sa byť nemožné pre človeka, ktorý nemá ani ruky, ani nohy, aby sa znovu postavil. Moji rodičia mali tú múdrosť, že chápali, čo neúspech môže urobiť človeku. Neúspech nie je až taký zlý, keď sa snažíte o niečo. Viete čo Thomas Edison povedal? Nemal som neúspech 9999- krát pri tvorbe žiarovky, ale som zistil 9999 spôsobov ako sa žiarovka nedá urobiť. V tom kontexte každý neúspech je krokom bližšie k úspechu. Ak sa pokúšam stokrát vstať a nepodariť sa mi to, som neúspechom? Ešte raz sa vás opýtam, ak stokrát skúsím vstať a nepodariť sa mi to, som neúspechom? Tak prečo si často sami o sebe myslíte, že ste neúspechom?“

Po ukončení prejavu Nick Vujčić, človek bez rúk a nôh, sa úspešne znovu postavil, pričom si podpíeral hlavu o Bibliu.

ANNA STRUHÁROVÁ

ŽIŤ SLOBODNE

MNOHOKRÁT, POČAS RÔZNYCH CESTOVANÍ, SOM SA PRESVEDČIL V NEUVERITEĽNÚ SILU ĽUDSKÉHO DUCHA. VIEM URČITE, ŽE SA ZÁZRKY STÁVAJÚ, ALE IBA TÝM, KTORÍ NETRATIA NÁDEJ. ČO JE TÁ NÁDEJ? TO JE HLAS, KTORÝ VÁS NASMERUJE K CIEĽU. HOVORÍ K VÁM A CHCE VÁS PRESVEDČIŤ, ŽE TO, ČO SA VÁM TERAZ STÁVA, NEMUSÍ BYŤ SÚČASŤOU VÁŠHO ŽIVOTA. MOŽNO NEMÔŽETE OVLÁDAŤ UDALOSTI, ALE MÔŽETE OVLÁDAŤ SVOJE REAKCIE.

Už zosnulý Martin Luther King mladší povedal: „Všetko, čo sa v živote dosiahne, urobené je iba vďaka nádeji.“ Som si istý, že kýmkoľvek je duša v nás, zatiaľ je aj nádej. Vy a ja sme ľudské bytosti. Nemáme ten dar, aby sme mohli predvídať budúcnosť. Namiesto toho rozoberáme to, čo by sa mohlo stať.

IBA BOH VIE, ČO NÁM ŽIVOT PRINESIE.

NÁDEJ JE JEHO DAR, OKNO, CEZ KTORÉ MÔŽEME NAHLIADNUŤ VON.

Budúcnosť, ktorú On pre nás naplánoval, je neznáma. Verté Mu a pestujte nádej v srdci, aj keď čelíte najhorším ťažkostiam a robte všetko, aby ste sa pripravili pre najlepší úsek života.

Občas, pravdaže, sa odpoveď na našu modlitbu nedostaví. Tragédie sa stávajú, bez ohľadu na našu vieru a modlitby. Dokonca aj tí najlepší ľudia, s najčistejším srdcom, čelia veľkým stratám a biede. Smrteľné zemetrasenia na Haiti, v Chile, Mexiku a Číne sú príklady strašného trápenia a tragédie, aké sa každodenne stávajú. Tie prírodné pohromy si vyžiadali na tisíce obetí. Ich nádeje a sny zomreli spolu s nimi. Mnohé matky stratili svoje deti a mnohé deti svoje matky.

Ako zachovať nádej uprostred takého trápenia? Kedykoľvek počujem chýr o veľkej pohrome, niečo ma teší – v takej chvíli sa zvýrazňuje záujem o iných. Práve vtedy, keď vo vás burcuje otázka, ako v takej absurdnej ťažkosti človek dokáže obdržať nádej, stovky nesebeckých dobrovoľníkov idú do zničených oblastí. Študenti, lekári, inžinieri, záchranári a stavitelia nasmerujú svoju energiu a nadania na pomoc tým, ktorí to prežili.

NÁDEJ SA ZJAVUJE V NAJŤAŽŠÍCH CHVÍLACH ŽIVOTA AKO POTVRDENIE BOŽEJ PRÍTOMNOSTI.

Moje trápenie je bezvýznamné v porovnaní s pokušeniami, cez ktoré mnohí, ktorých osobne poznám, prešli, hoci i sám poznám ako je to, keď stratíš milovanú osobu. Môj bratranec Roy mal rakovinu a zomrel, keď mal 27 rokov, navzdory modlitbám, ktoré odosielala naša rodina, cirkev a zbory. Strata blízkej osoby nám láme srdce a ťažko to pochopíme, že práve preto je nádej taká dôležitá. Ona zahŕňa širšiu

oblasť ako len pozemský život. Najvytrvalejšia nádej nás odvedie do neba. Moja rodina má útechu v tom, že si myslí, že môj bratranec, ktorý veril v Ježiša Krista, odišiel k Nemu do neba a už sa netrápi.

Aj v tých najťažších chvíľach, o ktorých si myslíme, že nezvládneme, Boh vie, koľko vydržíme. Verím, že je náš pozemský život iba dočasný a iba príprava pre večnosť. Bez ohľadu aký ťažký je tento život, v nebi na nás čaká odmena. Verím, že aj v najťažších situáciách mi Boh dá silu, aby som zvládol všetky pokušenia a trápenia, a že prídu lepšie dni, ak nie tu, v nebi určite.

Jedna z najlepších metód ako vytrvať, aj keď sa odpoveď na modlitbu nedostaví, je venovanie sa iným. Ak padáte pod ťarchou trápení, venujte sa niekomu a vstúpajte mu nádej. Povzbudte iných a povedzte im, že nie sú v tom sami. Ponúknite súcit, keď to najviac potrebujete. Buďte priateľskí v čase, keď vy potrebujete priateľa. Dajte nádej iným, keď ju najviac potrebujete.

Som ešte mladý a nehovorím, že poznám odpovede na všetky dôležité otázky, ale jedno som pochopil. V situáciách, keď všetko vyzerá byť beznádejné, keď nedostávame odpoveď na modlitbu, záchrana je vo vzťahu k iným ľuďom a zvlášť vo vzťahu k našim bratom kresťanom, ako aj k Bohu s vierou v Jeho múdrosť a lásku.

MOCNÝ DAR

Moja viera, že nádej dokáže zvíťaziť nad bolesťou, sa upevnila po mojej návšteve Číny 2008. roku. Videl som Veľký múr a obdivoval ho ako jedno z najväčších svetových divov. Avšak, najvýraznejší dojem urobila žiara v očiach jednej Číňanky. Spolu s druhými deťmi účinkovala v krásnom tanečnom predstavení, ktoré bolo na úrovni programu Olympijských hier. Jej víťazný výraz tváre ihneď upútal moju pozornosť a nemohol som odvrátiť pohľad. Kým sa precízne pohybovala v súlade s ostatnými účastníkmi, žonglovala a točila taniere nad hlavou. Veľmi sa sústredila na to, čo robila, a predsa vyzerala taká šťastná, že mi vyhĺkli slzy. To dievča, ako aj ostatné deti, patrila do skupiny 4,000 mladých sirôt, ktorí v ničivom zemetrasení, teda niekoľko mesiacov predtým, stratili svojich rodičov. Môj sprievodca

a koordinátor cesty a ja sme navštívili sirotinec a priniesli sme im pomoc. Poprosili ma, aby som niečo povedal.

Na ceste do sirotinca som bol dojatý, akú škodu utrpeli a

silu ducha ma ohromila. Navštívil som juhoafrické väzenie obklopené betónovými múrmi a oknami, do ktorých bola vsadená hrdzavá mreža. Tí najhorší zločinci sa nesmeli

NULOVÁ ŠANCA! NEZDÁ SA VÁM, ŽE JE TO PREHNANÉ? SILA VIERY V LEPŠIU BUDÚCNOSŤ JE TAKÁ NEPOCHYBNÁ, ŽE SA MI POZDÁVA PRAVDEPODOBNEJŠIE, ŽE DO VÁŠHO ŽIVOTA PRÍDE ZMENA NA LEPŠIE. NÁDEJ, SPOLU S VIEROU A LÁSKOU, JE JEDEN STĹP DUCHOVNA.

zúčastniť služby vo väzenskej kaplnke, ale som počul, že niekde v budove spievajú rovnaké piesne ako my. Zdalo sa mi, že Duch Svätý naplnil radosťou celé miesto. Oni boli vo väzení, pozorujúc zo strany, ale v duši boli slobodní, pretože si zachovali nádej a vieru. Keď som vyšiel von, vnímal som, že sú tí ľudia slobodnejší ako niektorí, ktorí nesedia vo väzení. Aj vy môžete pestovať nádej v srdci

Kedykoľvek ste smutní, vedzte, že aj smútok má svoj zámer. To je celkom prirodzený pocit, ale

tiež aké trápenie zapríčinilo zemetrasenie. Uprostred tej scény, nastolila sa mi otázka, či budem schopný niečo tým sirotám povedať. Akoby sa zem odrazu otvorila a prehltna všetko, čo viem a mám rád. Nikdy som také niečo nezažil. Čo by som im mohol povedať? Priniesli sme im lopty, zimné kabáty a iný odev, ale ako im vstúpim nádej?

Keď som prišiel do sirotinca, bol som dojatý a zmätený. Všetky deti ma objímali. Nepoznal som ich jazyk, ale to nebolo podstatné. Ich tváre mi všetko povedali. Aj napriek ťažkým okolnostiam, tie deti jednoducho žiarili. Nemusel som hľadať slová potechy. Nemusel som ich inšpirovať. Ony mňa inšpirovali odvážnym duchom, ktorého preukázali v ten deň. Stratili rodičov, domovy a všetko, čo mali, ale na tvárach bolo vidno výraz radosti. Povedal som im, že obdivujem ich odvážnosť a vyzval som ich, aby sa otočili smerom k budúcnosti, aby smelo túžili po lepšom živote a aby všetkými silami vôle nasledovali svoje sny.

ODVÁŽNE SNY

BUĎTE ODVÁŽNI A NASLEDUJTE SVOJE SNY A NIKDY NEPOCHYBUJTE, ŽE MÔŽETE PREKONAŤ KAŽDÚ PREKÁŽKU.

Spoznal som ľudí, ktorí dokázali svojou myslou prevýšiť okolnosti, a to nie iba v čínskom sirotinci, ale aj v sirotinci v Bombaji, ako aj v rumúnskych väzeniach. Nedávno som hovoril v Južnej Kórei v centre pre sociálnu prácu, kde boli osoby so zdravotným postihnutím a slobodné matky. Ich

nesmieme mu podľahnúť. Smútok môžete ovládať tak, že budete premýšľať o pekných veciach a venujete sa skutkom, ktoré vás povzbudia.

Keďže som duchovná bytosť, v období smútku sa vždy utiekam vo viere k Bohu. No (hoci divne znie) moje znalosti v oblasti účtovníctva a matematiky mi ponúkajú aj pragmatickejší prístup. Ak ste klesli na úroveň beznádejnosti, to znamená, že je nulová šanca, že sa vám niečo dobré stane v budúcnosti.

Nulová šanca! Nezdá sa vám, že je to prehnané? Sila viery v lepšiu budúcnosť je taká nepochybná, že sa mi pozdáva pravdepodobnejšie, že do vášho života príde zmena na lepšie. Nádej, spolu s vierou a láskou, je jeden stĺp duchovna. Čomukoľvek veríte, nevzdávajte sa ich, lebo sú zdrojom všetkého dobrého v živote. Plánovali by ste rodinu, keby ste nemali nádej na niečo dobré? Skúsili by ste sa niečo naučiť? Nádej je kľúčová pre každý životný ťah a ja dúfam, že vás touto knihou povzbudím, aby ste dosiahli lepšiu a slobodnejšiu budúcnosť.

V Biblii píše: „Tí, ktorí očakávajú na Hospodina, nadobudnú novú silu. Budú sa vznášať na krídlach nádeje ako orli. Budú bežať a neomdlievať, budú chodiť, neoslabovať.“ Keď som to počul prvýkrát, pochopil som, že končatiny mi nie sú nevyhnutné. Nezabudnite, že vás Boh nikdy neopustí. Pokračujte vo svojej ceste a príde chvíľa, ktorá vám poskytne netušené možnosti.

PRIPRAVILA ZUZANA KAŤANSKY
Zo Srbsčiny preložila Anna Pintír

MIMOCHODOM...

Každé stretnutie alebo rozhovor s ľuďmi ma ohromnú kváhu a mnohokrát rozhoduje ďalší tok nášho života. Potešujúce, alebo urážlivé slovo mení naše city, myšlienky, dokonca i náhľady. Preto Pán Ježiš povedal: „Ľudia vydajú počet z každého slova.“

Tak mimochodom počujem jeden rozhovor: „Taký človek si nezaslúži žiť. Ak by som ja mal vlast', ja by som ho odsúdil.“

Ten počúvajúci horlivo dopĺňuje a potvrdzuje.

Neviem, o koho ide. Rozmýšľam, kto si vlastne zaslúži žiť?

Slovo hovorí: „Všetci zhrešili.“ Pán Ježiš musel seba obetovať, aby sme mali život. Veľká cena bola za to zaplatená.

Čo sa týka súdu, Pán nás upozorňuje: „Nesúďte, aby ste neboli súdení, lebo akým súdom súdite, takým budete odsúdení.“

Pavel apoštol píše: „Verné je to slovo a hodno každého prijatia, že Kristus Ježiš prišiel na svet spasiť hriešnikov, z ktorých prvý som ja.“

Dávid hovorí vo svojej modlitbe: „Kto som ja, Pane? Kto je môj dom? Že si mi učinil milosť.“

Blahoslavený je človek, ktorému je zjavená milosť. Ten nesúdi, ale mnohokrát je súdený. m

Brat zo zboru mi rozpráva svoju ťažkosť: „Snažím sa posvedčiť ľuďom a priviesť ich do zboru a jeden mi otvorene povedal, že ho nezaujíma náboženstvo.“ Bol som prekvapený, že sú ľudia, ktorých nezaujíma Boh a Božie Slovo.

Hovorím mu: „On ti nepovedal, že ho nezaujíma Božie Slovo. On ti povedal, že ho nezaujíma náboženstvo. Náboženstvo je súhrn ľudských správání, normiem a tradícií.

Náboženstvo je mŕtve, lebo je spravované ľudskou vôľou a politikou. Svet je sýty náboženstva. Svet chce vidieť živého Ježiša v nás, zjaveného v láske a v skutku. Pán Ježiš nábožným farizeom povedal: „Beda vám...“

Takýto výrok nechcem počuť. Chcem vystúpiť a podať chlieb potrebujúcemu. My, ktorí už poznáme Slovo, prečítajme si Izaiáša 58:7 ešte raz a čiňme to slovo.

Niekoľko sa to dotkne a povie: „Aj ja chcem to mať! Chcem byť Ježišov učeník.“ m

PASTOR JÁN MÁMOJKA

KONIEC ROKA NA BBI

Ešte jeden ročník biblickej školy Balkánsky biblický inštitút sa ukončil. Z tej príležitosti sa dňa 24. novembra 2012 v priestoroch KDC v Báčskom Petrovci usporiadalo udeľovanie certifikátov a diplomov študentom, ktorí

úspešne zdolali i tento ročník. Hostujúcim kazateľom bol brat Matthew Martin z Ameriky, aj so svojou manželkou.

Ročník úspešne ukončili devätnásť študenti, z ktorých boli štyria promovaní. Administrátor BBI, Jaroslav Andrášik, tento školský rok ocenil ako všeobecne úspešný. „Je toto výnimočná

generácia, vidno v nich záujem o Božie slovo a preto som veľmi spokojný a Bohu vďačný.“ Tiež pozýva všetkých, ktorí majú záujem o štúdium Písma, aby sa zapojili a spolu s ostatnými vyhľadávali biblické pravdy. m

JANA ZORJANOVÁ

NÁDEJ ZA KAŽDÝCH OKOLNOSTÍ

Náš život je stíhaný rôznymi okolnosťami, sú dobré a požehnané okolnosti, v ktorých sa nám všetko darí, naše plány vidíme zrealizované, vízie uskutočnené a naše nádeje splnené. V takých situáciách sa cítime šťastní, cítime Božie vedenie a Božiu ochranu, a hovoríme Pánovi, „Pane, dobre nám je tu“, a túžime zostať tak navždy. No skutočnosť je, že musíme prejsť i cez nepriaznivé okolnosti. Okolnosti skúšok, kde sme postihnutí rôznymi trápeniami, ako čo sú nemoci, nedostatky, depresie, nesplnené vízie a plány. Je to úsek nášho života, z ktorého chceme čo rýchlejšie vyjsť.

Rada Božieho slova v takých okolnostiach je, aby sme zostali vo viere a nádeji v živého Boha! Žalmista to zvláštne povedal v 91. Žalme a v 2. verši : „Poviem Hospodinovi. Moje útočisko môj hrad, môj Boh na ktorého sa nádejem.“ Tu nás Božie slovo usmerňuje komu máme povedať o našich ťažkostiach - je to náš Pán. **Keď to povieš Pánovi, vtedy si môžeš byť istý, že v ňom nájdeš útočisko, pevnosť a nádej na riešenie tvojej situácie.** V Biblii môžeme nájsť mužov a ženy viery, ktorí za každých okolností vedeli dúfať a nádejať sa na svojho Boha. Jeden z nich je Abram syn Terachov. Abram sa narodil v Úre Chaldejov, okolo 1996. pred Kristom. Svoje detstvo a mladosť prežil so svojim otcom a bratmi v Úre Chaldejskom. Oženil sa so svojou polusestrou

Sárou, dcérou svojho brata Harana. Po smrti Haranovej sa celá rodina vystahovala z Úra Chaldejov a išli do zeme Kanaána, a prišli do mesta Chárana a bývali tam.

TO, ČO BIBLIA ZDÔRAŽUJE V JEHO ŽIVOTE, JE SILNÁ VIERA A NÁDEJ V BOHA.

O jeho povolání je zapísané v 1 Moj. 12.: „A Hospodin riekol Abramovi, vyjdi zo svojej zeme a zo svojho príbuzenstva i z domu svojho otca a id' do zeme, ktorú ti ukážem. A učiním ťa veľkým národom a požehnám ťa a zvelebím tvoje meno, a budeš požehnaním.“ A tak, keď Abram naplnil sedemdesiatpäť rokov, poslúcha na hlas Hospodinov, vychádza z Cháranu so svojou ženou Sárou a synovcom Lótom. Abram hneď na začiatku svojho povolania preukazuje, že je rozhodnutý úplne dôverovať svojmu Bohu. Vykročil na cestu, na ktorej ho budú očakávať rôzne okolnosti, skúšky, kde bude musieť dokázať svoju vieru, až kým nedosiahne svoje zaslúbenie.

NIEKTORÉ ZASLUBENIA, KTORÉ NÁM BOH ZASLÚBIL, VIDÍME SPLNENÉ VO VEĽMI KRÁTKOM ČASE, ALE NA NIEKTORÉ MUSÍME ČAKAŤ A DÔVEROVAŤ DLHÝ ČAS.

Tak to bolo i v Abramovom živote. Od zaslúbenia, že ho Hospodin učiní veľkým národom a do narodenia jeho syna Izáka muselo prejsť 25 rokov. To bolo obdobie Abramovho sťahovania sa z jedného

miesta na druhé, obdobie stavania oltárov a spoločenstva s Bohom, kde jeho viera bola posilňovaná a nádej upevňovaná. Bolo to obdobie dúfania a očakávania. Keď bolo Abramovi devedesiatdeväť rokov, jeden rok pred narodením Izáka, „... ukázal sa mu Hospodin a riekol mu: Ja som El Šadaj –Silný Boh. Choď predo mnou a buď dokonalý!“ Ďalej mu hovorí Hospodin, že Jeho zmluva bude s ním a bude otcom mnohých národov. Ani sa viacej nebude volať Abram, ale jeho meno bude Abrahám –otec množstva. Hospodin pozdvihuje Abrahámov pohľad na Neho, ako na jediný zdroj sily, usmerňuje ho, aby chodil pred ním a aby bol dokonalý vo svojej viere, a tak Boh učinil zmluvu s Abrahámom a posilnil ho v jeho očakávaní na zaslúbenie, ktoré má prísť do jeho života. Potom sa mu znova ukázal Hospodin v dúbrave Mamreho a riekol, že istotne sa navráti k nemu podľa času života a Sára, jeho žena, bude mať syna. Biblia hovorí, že Abrahám a Sára boli starí, pošlí vekom. Säre už bolo prestalo byť ako býva ženám, pozerajúc ľudskými očami - nemohla mať deti a preto sa i smiala, keď počula to, čo bolo povedané Abrahámovi. Ale Hospodin znovu hovorí niečo posilňujúce pre každého, ktorý dúfa v svojho Boha: „Či je azda nejaká vec nemožná Hospodinovi?“ Na určitý čas sa zase navrátim k tebe podľa času života a Sára bude mať syna. Abrahám uveril, nádej sa zrodila tam, kde už nebolo miesto pre nádej, a dostal svojho syna Izáka, a stal sa otcom mnohých

národov. Každý deň sa díval na svojho syna ako rastie, silnie a vyrastá v dospelého muža. Jeho srdce bolo vyplnené vďakou voči Bohu. Jeho nádej a očakávanie boli splnené. Po určitom čase, však, znovu nová skúška pre Abraháma. Boh si žiada syna, ktorého Abrahám tak dlho očakával, aby ho priniesol ako obeť na oltár. Mnohí z nás by sme sa pýtali Boha: „Prečo práve takú obeť, Bože, prečo nie niečo iné? Prečo nežiadaš niečo iné aby som ti obetoval a nie práve to, čom mám najviac rád?“ No, Abrahám dokazuje poslušnosť voči Bohu, vieru a nádej aj v takej okolnosti. Hotový je obetovať. Pavel apoštol píše Židom, že vierou obetoval Abrahám Izáka skúšaný súc a obetoval jednorodeného ten, ktorý prevzal zaslúbenia, a ktorému bolo povedané, v Izákovi sa ti bude volať semeno, rozumejúc tak, že Boh je mocný aj z mŕtvych vzkriesiť, odkiaľ si ho aj odniesol v

podobnosti.

ABRAHÁM SA DOKÁZAL I V TEJTO SKÚŠKE, ŽE JE HOTOVÝ VERIŤ A NÁDEJAŤ SA NA SVOJHO BOHA A NEBOL SKLAMANÝ, HOSPODIN SA POSTARAL O OBEŤ.

Abrahám dožil stosedemdesiatpäť rokov, videl svojich synov, vnukov a pozeral sa ako sa Božie požehnanie a zaslúbenie spĺňa v jeho živote. Biblia nám odhaľuje jeho koniec a píše, že Abrahám zomrel v starobe, starý a sýty veku. Abrahám nám je príkladom ako sa máme správať v každej okolnosti, a očakávať na zaslúbenia, ktoré nie sú viditeľné v našom živote. Zostaňme vo viere a v nádeji, očakavajúc na zaslúbenie, aj napriek okolnostiam, ktoré nám hovoria, že je to nemožné prijať. Keď sme sa stali kresťanmi, prijatím Ježiša ako svojho Spasiteľa do svojho života, prijali sme i mnohé zaslúbenia, ako čo sú:

odpustenie našich hriechov, nový život v Kristovi, Jeho spravodlivosť, Jeho ochranu, vedenie, ale sú i niektoré zaslúbenia, o ktoré prosíme a očakávame, ako napríklad viac Božej prítomnosti, tak v našom osobnom živote ako aj v našich službách. Verím, že všetci sa modlíme za Božie navštívenie, ktoré mení ľudské srdcia, ktoré prináša vyslobodenie a uzdravenie do ľudských životov. Tak, ako čo bol skúšaný Abrahám, až kým neprijal svoje požehnanie a zaslúbenie, tak Boh dopúšťa mnohé skúšky do nášho života, aby sme boli viac oddaní Pánovi, vernejší, silnejší a hotoví prijať zaslúbenie, ktoré nám patrí. Pavel apoštol hovorí Rimanom 5:4-5: „A trpezlivosť pôsobí dokázanosť a dokázanosť nádej a taká nádej nezahanbuje!“

PASTOR PAVEL KAČANSKI

SVEDECTVO

Spraviť o krok viac

BOH MENÍ TIE SRDCA, KTORÉ MU TO DOVOLIA. LEN VTEĎY, KEĎ SA MU ODDÁVAME, NIEČO OD NEHO PRIJÍMAME. DO NÁŠHO ŽIVOTA ZMENA NEPRÍDE, AK MY SAMI NIE SMENA ZMENU PRIPRAVENÍ. JÁN 7:37-38 HOVORÍ: „AK NIEKTO ŽÍZNI, NECH PRÍDE KU MNE A PIJE! KTO VERÍ VO MŇA, JAK HOVORÍ PÍSMO, RIEKY ŽIVEJ VODY POTEČÚ Z JEHO VNÚTRA.“ JEŽIŠ KRISTUS VYLIEVA SVOJHO DUCHA PRÁVE NA TÝCH, KTORÍ MU OTVORIA SVOJE SRDCE A TÝM, KTORÍ PRÍDU KU JEHO PRAMEŇU DÁ SA NAPIŤ ŽIVEJ VODY.

BORISLAV KAČANSKÝ:

Pred rokom, presnejšie v januári, môj život sa začal meniť. Vo mne sa začal prebúdzat väčší záujem o Božie slovo, začal som ho čítať vo väčšej miere a tráviť viac času na osobnej modlitbe. **Boh začal otvárať moje srdce.**

Začal som pravidelnejšie navštevovať bohoslužby, pričom som vnímal všetko to, čo mi Boh chcel povedať. Môj záujem o Božie slovo sa stupňoval, a tak sa Jeho slovo stávalo pre mňa čoraz prítlačivejšie a bližšie. **Vtedy som pochopil aká je Božia láska voči mne a Jeho obeť na kríži pre mňa. Boh začal vo mne pracovať. Rozhodol som sa, že Mu chcem úplne odovzdať svoj život, aby ho On zmenil.**

V tom čase sa mali usporiadať evanjelizačné bohoslužby v našom zbere v Kulpíne. Modlil som sa ohľadom týchto služieb a ako sa približovali, vo svojom srdci som cítil, že tieto bohoslužby budú pre mňa zvláštne. Počas prvých dvoch evanjelizačných bohoslužieb, Slovo, ktoré bolo hovorené, sa ma veľmi dotýkalo. Vo mne sa nastolila otázka: „Čo ak pastor vyzve prítomných, aby vyšli dopredu na modlitbu?“ Na prvých dvoch službách sa to nestalo, ale niečo vo mne veľmi po tom túžilo. V nedeľu, pred službami,

sa vo mne viedli veľké boje. Bol som presvedčený, že je to diabol, ktorý ma chce znechutiť, a ktorý útočí na moje myšlienky. To puto som premohol a predsa som odišiel na služby. Kazateľ hovoril o posledných časoch. To slovo sa ma dotýkalo ešte viac. Netrpezlivo som očakával na modlitbu, na ktorú pastor neskoršie aj vyzval. Už predtým som cítil, že to urobí, aj napriek jeho vyhláseniu, že to nerobieva často na evanjelizačných službách. Nevyšiel som hneď dopredu. Diabol znovu útočil na mňa myšlienkou: „Čo ak budem jediný, ktorý vyjde dopredu a všetci sa budú na mňa pozerat?“ Niečo ma nútilo predsa len ísť dopredu.

A tak som vykročil. Chcel som prijať niečo od Boha. Pastor sa modlil spolu so mnou. Po skončení bohoslužieb sme pokračovali v modlitbe a Boh ma naplnil Svätým Duchom. Dokázal mi svoju milosť a lásku.

Vtedy som to nevnímam tak, ako to vnímam dnes. Teraz už viem, že všetko, čo Boh konal v mojom živote bolo s cieľom, aby ma pritiahol bližšie k sebe a pripravil ma pre to, čo mi chcel dať. **Zakaždým, keď nás diabol chce znechutiť alebo zastaviť na ceste za Pánom, spravme ešte o krok viac dopredu a dosiahneme víťazstvo v Ježišovi Kristovi.**

PRIPRAVILA TATJANA PINTÍROVÁ

LIEK NA BEZNÁDEJ

TERAZ AJ BEZ RECEPTU

NÁVOD NA POUŽITIE: NAPOJENIE SA NA ZDROJ ŽIVOTA

V súčasnej takzvanej post-modernistickej dobe všetko vôkol nás je v neustálom pohybe, my sme v neustálom pohybe. Práca, rodina, záväzky a povinnosti akoby sa neprestajne iba zväčšovali. Každý deň má dosť svojho trápenia hovorí Božie slovo. Áno, má a niekedy sa nám zdá, že občas i príliš. Ale aj ten deň má svoj koniec. Je to čas, keď sa upokojíme, uvoľníme a často s trpkým pocitom ležíme na svojom lôžku. Pýtame sa, odkiaľ je ten pocit? Ved' žijeme naplnený život. Naplnený život najrozmanitejšími aktivitami, cestujeme, navštevujeme rôzne semináre, profesionálne sa zdokonaľujeme, máme kopec kamarátov, naši rodičia sú spokojní s našim výkonom v škole alebo proste si vymyslíme nejaký „užitočný“ spôsob ako stráviť voľný čas. Aj napriek tomu slovu „užitočne“ ten úžitok ako keby prešiel pomimo nás a sa nám iba zďaleka usmial a za sebou pevne zavrel dvere. A zostali sme sami, len my a naše myšlienky a pocity. Stalo sa vám to už niekedy? Nasledovný deň znovu ráno nestíhate ani kávu poriadne vypiť a hneď bežíte ten každodenný maratón, navonok zdá sa tak významných udalostí,

ktoré nevytierajú a nezmenšujú ten trpký pocit prázdna niekde hlboko vo vnútri nás. Čo to tam niekde v nás vôbec je? Ľudia tomu hovoria srdce a aj Boh vo svojom slove to tiež nazýva srdcom. Srdce je ten koreň, je to tá časť teba, ktorá potrebuje zdroj. Zdroj? A načo? Ved' ten pocit občas odíde a... znovu sa vráti... Trpký pocit beznádeje, ktorý tvaruje vaše vnútorné

zdravie, zdravie srdca. Keď sa popozerať vôkol seba, všetko živé na tejto planéte potrebuje nejaký zdroj na to, aby mohlo jestvovať, žiť a vyvíjať sa. Naše telo tiež. A čo je s našim vnútorným stavom? Či azda smútok vylieči dobré jedlo? Alebo nepokoj upokojí nejaký nápoj? Ani jeden natrvalo. Ľudské srdce je časťou človeka, ktoré potrebuje svoj zdroj na to, aby v ňom vládol pokoj a radosť. V Biblii Ježiš hovorí všetkým, ktorí sú unavení „Pod'te ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení a ja vás posilním.“

Mt. 11:28-30, tým Pán Ježiš akoby povoláva pod'te ku mne k zdroju života. Na inom mieste žalmista hovorí „U Boha je zdroj života“ Žalm 36:9. Keď kvet nezalievate dlhý čas, on vädne, ale keď mu poskytnete zdroj (vodu) ono hneď nadobudne novú silu. Tak je i s človekom. Hlad sa lieči jedlom, smäd nápojom, beznádej nádejou, a tou je pre človeka jedine sám Pán Ježiš. V zimnom období synonymom pre nádej je meno Pán Ježiš, keď si ľudia na celej tvári zeme pripomínajú narodenie Mesiáša. Práve toto obdobie by malo pretrvávajúť v nás a hriať naše srdcia nádejou počas celého roka „Lebo v nádeji

sme boli spasení. Ale nádej, ktorú vidíme (splnenú), nie je nádej. Ved' čo niekto vidí, načo by sa tomu aj nádej? Ale ak sa nádejame tomu, čo nevidíme, to trpezlivo očakávame. Rim 8:24-25

Keď sa napojíte na správny zdroj života, na samého živého Boha, trpký pocit vo vás sa zmení v nekončiacu sa nádej. Neveríte? Skúste to.

ANNA STRUHÁROVÁ

Správčovstvo v rozvoji pobožnosti

DISCIPLINOVANÉ VYUŽÍVANIE ČASU

1. Biblické dôvody pre disciplinované využívanie času

a. Správne využívaj čas, „lebo dni sú zlé“

Efežanom 5:15-16, „Teda hľadte, jako by ste sa správne chovali, nie ako nemúdri, ale jako múdri, 16 vykupujúc si čas, lebo dni sú zlé.“

Sú zlodeji času, ktorí sú spojenci tohto sveta, tela a diabla. Môže to byť vysoká technológia, spoločenská predpojatosť a dokonca aj jednoduché a prázdne rozhovory a nekontrolované myšlienky.

b. Správne využitie času je príprava pre večnosť

Už v tomto živote sa musíme pripraviť pre večnosť, pretože nebude druhá šanca na prípravu, keď prekročíme nadčasový prah večnosti. Tak, ako malé kormidlo určuje smer veľkej oceánskej lode, tak aj to, čo konáme s naším časom ovplyvňuje večnosť.

2. Korinťanom 6:2 „Hľa, teraz je čas práve príhodný, hľa, teraz deň spasenia!“

c. Stratený čas sa nevráti

Sú veci, ktoré môžeme stratiť, ale zároveň je možné dostať ich späť. Čas je o niečom inom. Keď sa pomínie, nikdy sa už nevráti. Ján 9:4 „Ja musím konať skutky toho, ktorý ma poslal, dokiaľ je deň; ide noc, keď nebude môcť nikto pracovať.“ Bez ohľadu akým nesprávnym spôsobom ste využívali čas v minulosti, môžete zlepšiť čas, ktorý zostal. Filipänom 3:13-14, „Ale jedno robím: na to, čo je za mnou, zabúdajúc a po tom, čo je predo mnou, sa vystierajúc ženiem sa za cieľom k víťaznému, k odmene horného povolania Božieho v Kristu Ježišovi.“

d. Ty zodpovedáš pred Bohom ako využívaš čas

Rimanom 14:12 „Tak tedy jeden každý z nás dá sám za seba Bohu počet.“ V Matúšovi 25:14-30 povedal, že nesieme zodpovednosť za talenty, ktoré sme dostali a ako ich využívame v mene nášho Pána. Skutočne, náš čas je taký vzácny.

e. Čas sa veľmi ľahko minie

V prísloví sa najviac námietok adresuje tým, ktorí sú opísaní ako „blázní“ a „lenivci“. Dôvodom je ich lenivosť a márnenie času.

B. Disciplinované využitie peňazí

Spôsob, na aký využívame peniaze, hovorí, kto sme, čo sú naše priority a čo je v našich srdciach.

1. Boh vlastní všetko, čo ty vlastníš

Boh všetko vlastní, vrátane toho, čo ty vlastníš, pretože On všetko utvoril. Boh chce, aby sme používali a užívali si veci, ktoré nám dal, ale ako riaditelia tých vecí, musíme vedieť, že to patrí Jemu a že všetko treba využiť pre Jeho Kráľovstvo. Otázka teda neznie: „Koľko peňazí mám dať Bohu?“ ale, „Koľko Božích peňazí mám nechať pre seba?“

2. Dávanie je skutok uctievania

V Filipänom 4:18, Pavel ďakuje veriacim z gréckeho mesta Filipy za finančný dar, ktorým podporili jeho misiu. Peniaz, ktorý mu dali nazýva „lúbeznu vôňou, príjemú obeť, lúbu Bohu.“ Inými slovami, Pavel hovorí, že ich skutok dávania je skutok uctievania Boha.

3. Dávanie odzrkadľuje vieru, že sa Boh postará

Suma príjmov, ktorú vrátiš Bohu, je jasným ukazovateľom koľko veríš Bohu, že sa postará. (Marek 12:41-44)

4. Dávaj rád, dobrovoľne a vďačne

2. Korinťanom 9:7, „Jeden každý tak, ako si umienil v srdci, nie zo zármutku alebo z prinútenia, lebo ochotného darcu miluje Bôh.“ Boh chce, aby si sa mal dobre v dávaní.

5. Šterdé dávanie rezultuje hojným požehnaním

Lukáš 6:38 „38 Dávajte, a bude vám dané, dobrú mieru natlačenú, utrasenú a presypanú, a takú dajú do vášho lona, lebo tou istou mierou, ktorou meriate, bude vám tiež odmerané.“

2. Korinťanom 9:6-8 „Ale to vedieť, že ten, kto skúpo seje, bude skúpo i žať; a ten, kto seje pri požehnaní, bude pri požehnaní i žať. 7 Jeden každý tak, ako si umienil v srdci, nie zo zármutku alebo z prinútenia, lebo ochotného darcu miluje Bôh. 8 A Bôh má moc rozhojniť vám každú milosť, aby ste vždycky vo všetkom mali všetkého dostatok a tak hojnili na každý skutok dobrý.“

RUKY MILOSRDENSTVA

Služba Ruky milosrdenstva sdatuje od roku 2007, keď mi Pán položil na srdce začať takú službu. Jej jediným cieľom je osloviť a vyjadriť Božiu lásku rodinám v meste Guanajuato. Najprv sme šli do najchudobnejších oblastí v meste a požehnali rodiny s potravinami a zdieľali sa o poslanstvo spasenia. Tiež sme niekoľkokrát šli na smetisko, aby sme požehnali ľudí, ktorí tam pracujú a žijú. Je ťažké

predstaviť si, že denné príjmy týchto ľudí vynášajú menej ako 5 dolárov.

5. júna v roku 2009 mi Boh dal víziu, kým som sa modlil za môjho otca (vtedy boli jeho narodeniny). V tej vízii som videl seba a detské nožičky, na ktoré kladiem celkom nové topánky. Detské nožičky boli špinavé a vedel som, že to dieťa bolo mimoriadne chudobné, fyzicky a psychicky. V tej chvíli som vedel, že Boh chce použiť službu Ruky milosrdenstva, aby požehnávala chudobné deti s novými topánkami. Bol som v mnohých oblastiach v meste Guanajuato a videl som mnohé bosé deti alebo to boli roztrhané a priveľké topánky. Od času, keď som mal víziu v roku 2009, Pán použil Ruky milosrdenstva na požehnanie vyše 1000 detí v potrebách, čiže dostali nové topánky, ponožky a ich rodiny dostali Bibliu. 1. decembra, s pomocou Pánovou, tím služby Ruky milosrdenstva požehná takmer 500 detí s novými topánkami. Ani v najdivokejšom sne som si nemohol predstaviť, že Pán použije túto službu, aby sme požehnávali mnohé rodiny, ktoré sú vo veľkých potrebách. Tiež táto služba poskytlá zrenovovanie domov pre dve chudobné rodiny.

Táto služba je úspešná, pretože ľudia finančne podporujú naše zasahovanie. Naša cirkev tuná v meste Guanajuato, Mexiko, usilovne pracuje na tom, aby mala finančné zabezpečenia, a to cez výpredaj potravín, výpredaj z dvora, a tiež prispievajú aj vlastnými financiami. Boh ma požehnal a dal mi skvelý tím ľudí, ktorí uchopili víziu priviesť ľudí ku Kristovi. Boh otvoril nové dvere možností, keď sa môžeme modliť pre ľudí. Keď ide o spoločnosť, zvyčajne sú chudobné rodiny prehliadnuté, a mojou túžbou je, aby sme ich skrze túto službu zasiahli Božou láskou a zdieľaním poslanstva spasenia.

Božie požehnanie,

REY PEREZ JR. „Riaditeľ a zakladateľ služby Ruky milosrdenstva“
PRIPRAVIL DAN TOMÁŠIK

ZA POSLEDNÉ DNI SME POČULI MNOHÉ SPRÁVY O OBNOVENÝCH ZRÁŽKACH V IZRAELI, O TERORISTICKÝCH ÚTOKOCH ARABOV V IZRAELI A O TOM, ŽE V PÁSME GÁZY POKRAČUJÚ ZRÁŽKY ZO STRANY IZRAELA, KDE ŽIJÚ PREVAŽNE ARABI MOSLIMSKÉHO VIEROVYZNANIA. MNOHÍ SI OPRÁVNENE KLADÚ OTÁZKU:

PREČO SA ŽIDIA A ARABI NENÁVIDIA?

Odpoď: Po prvé je dôležité, aby sme si uvedomili, že nie všetci Arabi sú Moslimovia a nie všetci Moslimovia sú Arabi. Aj keď väčšina Arabov je Moslimami, stále je tam mnoho Arabov, ktorí nimi nie sú. Ďalej, v oblastiach ako je Indonézia a

prinútila Abraháma, aby poslal Hagar a Izmaela preč (Genesis 21:11-21). Je pravdepodobné, že toto spôsobilo v Izmaelovom srdci ešte väčšie pohrdanie Izákom. Anjel predpovedal Hagar, že Izmael bude „naprotiveň všetkým bratom“ (Genesis 16:11-12).

Náboženstvo Islamu, ku ktorému patrí väčšina Arabov urobila toto nepriateľstvo ešte hlbšie. Korán hovorí o tom, ako sa majú Moslimovia správať ku Židom. Na jednom mieste prikazuje Moslimom, aby sa ku Židom správali ako ku bratom a na inom mieste im prikazuje, aby zaútočili na Židov, ktorí odmietnu prijať Islam. Korán takisto vytvára pochybovanie kladie otázku, ktorý Abrahámov syn bol synom zaslúbenia. Židovské Písmo hovorí, že to bol Izák. Korán hovorí, že to bol Izmael. Korán tiež učí, že Izmaela Abrahám takmer obetoval Pánovi, a nie Izáka. A tak hádka o tom, kto bol synom zaslúbenia iba prispieva ku dnešnému nepriateľstvu.

Malajzia je oveľa viac Moslimov, čo nie sú Arabmi, ako sú Arabskí Moslimovia. Avšak, vo všeobecnosti platí, že Arabi a Moslimovia nemajú radi a nedôverujú Židom – a to isté platí aj naopak.

Ak existuje nejaké priame biblické vysvetlenie pre túto nenávisť, tak sa musíme vrátiť až k Abrahámovi. Židia sú potomkami Abrahámovho syna Izáka. Arabi sú potomkami Abrahámovho syna Izmaela. Je jasné, že sa nepriateľstvo zrodilo medzi dvoma synmi, keďže Izmael bol synom otrokyne (Genesis 16:1-16) a Izák synom zaslúbenia, ktorý mal zdediť Abrahámove požehnanie (Genesis 21:1-3). Po tom, ako sa Izmael vysmieval Izákovi Sára

Avšak, tento dávny koreň nepriateľstva medzi Izákom a Izmaelom nevysvetľuje všetko dnešné nepriateľstvo medzi Židmi a Arabmi. V skutočnosti, po tisíce rokov v histórii Stredného Východu žili Židia a Arabi v relatívnom mieri. Hlavný dôvod nepriateľstva má svoj pôvod v modernej dobe. Po 2. svetovej vojne Spojené Národy priznali štát Izrael a jej suverenitu na jednej časti izraelskej zeme, ktorú obývajú Židia, no v tom čase bolo toto územie prevažne obývané Arabmi (Palestínčania). Väčšina Arabov protestovala, aby Izraelský národ obsadil toto územie. Nezhodli sa, aby sa Židom vrátilo územie a priznala suverenita ich štátu. Arabské národy sa spojili a zaútočili na Izrael, aby ich vyhnali z krajiny, no boli porazení. Od tej doby bolo

medzi Židmi a ich Arabskými susedmi veľké nepriateľstvo. Izrael existuje na jednom malom kúsku zeme, ktorý je obklopený oveľa väčšími Arabskými krajinami ako je Jordán, Sýria, Saudská Arábia, Irak a Egypt. Naším názorom je, že – biblicky hovorené – Izrael má právo na to, aby existoval ako národ

na svojej vlastnej zemi, ktorú mu dal Boh, ako potomkovi Jáкова, vnuka Abraháma. No zároveň silne veríme tomu, že Izrael by sa mal snažiť o mier a preukázať úctu svojim Arabským susedom. Žalm 122:6 vyhlasuje, „Proste o pokoj pre Jeruzalem! Nech žijú bezpečne tí, čo ťa milujú!“

PRIPRAVIL V. ŠIRKA

| Tlačené a hudobné vydania |

Bestseller preložený do viac ako 40 jazykov. Celosvetovo predaných viac ako 2 milióny výtlačkov! Muži sú Božie metódy. Zatiaľ, čo muži hľadajú lepšie metódy, Boh hľadá lepších mužov. Muži sú ako titulky v novinách, kým ženy sú ako drobné písmenká... Táto kniha bola napísaná mužom, ale je pre ženy, pretože zmena muža znamená požehnanie pre celú rodinu.

Cena: 500 din

Svätú Bibliu preložil z pôvodných jazykov prof. Jozef Roháček. Titul obsahuje 1456 strán s farebnými biblickými mapami v prílohe.

Cena: 2000 din

*O Tebe Snívam
BCC WORSHIP*

Cena: 700 din

Hudobná novinka!

CD VIANOČNÉ PIESNE, ktorý obsahuje výber vianočných piesní Spievajú: Rodina Mamojková, Duo A.D., Nadežda Lacková, Vierka Lacková, Ruth Andrášiková, Anna Andrášiková, Anna Struhárová

Cena: 300 din

Poručite naša izdanja na adresi | Objednajte si na adrese
UDRUŽENJE ZA PROMOCIJU HRIŠĆANSKIH VREDNOSTI "MANNA" | ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠĆANSKÝCH HODNÔT „MANNA“
KULPIN 21472, Ul. Radnička br. 23, SRBIJA Tel./Fax: + 381 21 786-988 E - mail: manna.casopis@gmail.com
web adresa: www.manna.org.rs

manna

Obsah kníh, ktoré sú v ponuke, nemusí odrážať názory, ktoré zastáva Zdrúženie "Manna"